

Sema Zincir Kanmış

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

...Sevgi Bir Seldir, Yüreğimizden Akıp Coşan...

SEVGİ BİR SELDİR, YÜREĞİMİZDEN AKIP COŞAN...

Almadan vermeyi öğrenin hayatta! .. Sevginizi vermeyi deneyin, verdikçe fazlasını alacaksınız... bir gün etrafınızda sevgi çemberi kendiliğinden oluşacak, tıpkı bir çağlayandan akan ırmaklar gibi...

Irmaklar yağmura, yağmurlar buluta, bulutlar yeryüzüne nasıl coşkuyla akar, nasıl dolup taşarsa, yüreğinizindeki sevgi damlaları da gittikçe büyüyen, birden yağan yağmurlar gibi çoğalarak gelecektir yüreğinize...

Yüreğinizden sevginin hiç eksilmemesi dileğiyle...

11.03.2012

Sema Zincir Kanmış

“Suçumuz İnsan Olmak”

İnsanız biz!
“Suçumuz İnsan Olmak” değil, olamamakta! ..

Neden hep mutsuz olmak için uğraşır insanlar?
Neden mutlu olmayı denemek istemezler?
Biraz da itilirler.Biraz istemeden.. Hayat şartları bazen de.

Yani hiç olmayı öğretmiştir onlara hayat!

Çırpınışlar, umutsuzluklar...
Güvenmek için birilerini arar elleri, sıcacık bir el...
Ya bulamazlarsa!

Ben her durumda, her umutsuzlukta
ve her çıkmazında sevdim hayatı...
'Bir sünger gibi içime çekiyorum' şimdi yaşamı...

Ey insanoğlu;
Sen, umudunu yitirme yeter ki!
Umut, her zaman tutacaktır ellerimizi.

Sema Zincir Kanmış

Acılar Dağladı Yüreğimi

öylesine hüzünlendim ki dün
kıvrıldım içime
yüreğimin ve gönlümün
sesini dinledim...
ben ne günah işledim ki
dünyaya getirdiğim yavrum
beni yerden yere vurur!

acılar dağladı yüreğimi..
vücudum parça parça dağılmada
canım çok yanmada...
olsun yavrum
canın sağolsun
beni yerden yere vur!
ben yalnızca annenim senin

seni dünyaya getiren
yokları var eden
besleyip büyüten
herşeye göğüs geren
uykusuzluk, yorgunluk nedir bilmeyen
saçının teline
bir zarar gelmesin diye titreyen
yalnızca annenim ben!

annelik zor meslektir
hep fedakarlık gerektirir
susmaksa en büyük erdemidir
olsun be yavrum..
sen yine de beni
yerden yere vur!

ben yalnızca annenim senin
ister canımı yak,
istersen ağlat
yeter ki senin canın yanmasın
ağlatmasınlar yavrumu
ben annenim ağlarsan içim yanar
senin yerine ben ağlayayım
ne çıkar!

İst. 2003

Sema Zincir Kanmış

Ağladım Sessizce

Sahilde;
Bir kıyı kahvesinde
Zeytin ağaçlarının gölgesinde
Eski, tahta bir masada
İki sandalye çekip oturmuştuk seninle
Hatırlar mısın?

O kıyı kahvesinde
Zamanı durdurmuştuk seninle
Ellerim ellerinde, göz göze...
Neler paylaşmıştık
Küçücük zaman diliminde..

Dostluk, arkadaşlık, sevgi
Özlemler, hasretler, hayaller...

Ellerimiz kenetlendiğinde o tahta masada
Yüreklerimiz bir sünger gibi çekmişti
Gözlerimizden söyleyemediklerimizi...

Geçen yıl gittim de o kır kahvesine
Yokluğundu kahrettiğim
Göz yaşlarımı tutamadım
Ağladım, ağladım sensizliğe....

Bir zaman diliminde seni kaybettiğime
Ağladım sessizce!

Sema Zincir Kanmış

Ağustos Güneşi Düşercesine...

bir gün gelip düşün ayakları
yürümeye başlayacak gerçeğin yollarında
kanat çırpırcasına...

o gün;

sana öyle sarılıp,
öyle öpeceğim ki dudaklarından...

yüreğimiz rayından çıkacak bir süre...
bedenin bir anda ısınıp tüm kapılarını açarak
ardına kadar içine alacak benliğimizi....

birlikte yanacağız yeniden...

üstümüze Ağustos güneşi düşercesine!

06 Temmuz 2010

Sema Zincir Kanmış

Ah! Benim Tatlı Babaannem!

/Çoook eski yıllarda ATAKÖY ormanlıktı. Saadece ATAKÖY PLAJI ve KAYIKHANE vardı şimdiki sahil yolunda...

Köyden gelen misafirlerini dolaştırmak ve sadece Ataköy Plajını görsünler diye Plaja getirmişti babaannem. O zaman plaja izinsiz ve kapalı girmek yasaktı. Duvarları vardı kalın demir parmaklıklarından olan, yüksekçe... ve kapısında bekleyen görevli, kapalı gelen kişileri içeri almazdı.

Babaannem rahmetli oldu şimdi. Gülererek hatırladığım bir anıdır bu! /

*

Plaj kapısında bekçiye
babaannem dedi ki;

'evladım bunlar kü'lü (köylü)
hiç plaj görmemişler ömründe,
izin ver de bir bakıp çıkıversinler öyle...'

Bekçi dedi ki;
anne! sen nerelisin,
sen köylü değil misin?

Yooo, dedi babaannem,
Ben Bakırküy'lüyüm! (Bakırköy)

(Ah! Benim tatlı babaannem.... ömürsün vallahi....nur içinde yat!)

Sema Zincir Kanmış

Aklımdan Ölümüm Geçer

Günler geçiyor artık
Sessiz ve derinden..
Yaşamın da bir anlamı kalmadı sanki! ..
Ah! İlk kez aklımdan ölümüm geçer...

Ben ki, dağları yerinden oynatan,
Hayatı bir sünger gibi çeken,
Yaşamı delicesine seven,
Gözlerinin içinde hayat böceğini öldürmeyen,
Ben ki "yaşamak güzeldir" diyen..

Yitirdim galiba sevinçlerimi...
Yaşama arzumu, hayat böceğimi...
Galiba bu dünyadaki misafirliğim de bitti.
Ah! İlk kez aklımdan ölümüm geçer!

Sema Zincir Kanmış

Aldığın Kadar

yaşam ve sevgi
senin avuçlarındadır
daima...

saadece

aldığın kadar verir sana! ..

Sema Zincir Kanmış

Ankara'ya Veda

nedense
beni bir türlü sevemedin
bir kez olsun benimseyemedin!
bir dolu sevda şiiri yazdım da...
bir gün
veda şiiri yazacağım gelmemişti aklıma

yine istemedin beni
yine gönderdin ellere..

hayatımda ikinci kez rol aldın
geleceğimse şimdi bilinmezliklere gebe
işte
yine gönderiyorsun yad ellere

İstanbul nere..
Didim nere..
sen hep istasyon oldun
gönlümdeki trenlere....

hep sürükledin beni düşlerime
bir kez daha terk ediyorum seni
umarım bir kez daha
terk etmemek üzere

veda ediyorum artık sana
hoşçakal ve hep yüreğimin
bir yerlerinde sevgiyle kal
güzel ANKARA!

Sema Zincir Kanmış

Asla Öğrenemezsin

yüreğim
senin için açan
nadide bir çiçek...

onu sakın soldurma!

sonra ruhumda açan
ne kadar çok çiçeği
harab ettiğini

asla öğrenemezsin! ...

Sema Zincir Kanmış

Aşk

aşk hep acı verir insana
aşıkısan eğer;
yemeden içmeden kesilir
dalıp dalıp gidersin uzaklara...
aşıkısan eğer
hapı yutmuşsun demektir!
gerçeği asla göremezsin
kel sırma saçlı,
kör badem gözlü,
çirkin bile güzel olur sevgilinin gözünde...
ay onun,
güneş senin etrafında döner durur
yıldızlarsa merdiveniniz olur artık
bu toz pembe dünyada.
hep bi engel çıkar kavuşmak için
gözyaşın yağmur, hıçkırıklar şimşek,
sevgilerse pembe bir bulut olur gökyüzünde...
ayaklar asla değmez yere
bi gün aniden uyanırsın bu rüyadan
dayak yemişçesine...
içindeki fırtınalar;
bora olur,
tipi olur,
sel olur...
ne aşksız, ne aşkla yaşanmaz bu dünyada!

Sema Zincir Kanmış

Ateş Yakar, Su Öldürür

ateş yakar,
su öldürürmüş adamı!

ben sevdalar denizinde boğuldum
ateşinle
yanmışım
ne çıkar!

Sema Zincir Kanmış

Ay Hışımla Tüllerini Topluyor! DENEME I

/ne sevinç, ne öfke, duygularım sağır ve dilsiz! /

*

...gecenin mavi gölgesinde incecik bir rüzgarın dalgalara usul usul dokunduğu,
bütün renklerin engin bir mavide uykuya daldığı üzgün bir çocuk gibi uyuyordu deniz...

...öylece kalakaldım iskelede... hafif bir rüzgarın esintisinde... her dalga bir başka
umudu söndürüyor... dalgalar usul usul karaya vuruyordu ninni gibi...

bambaşka bir akşamdı dün akşam...
bütün akşamların içinde, bambaşka bir akşam..
başım çatlıyor, umutla-umutsuzluk, bir sarkaç gibi gidip geliyordu...

/...her insan için bir aşık olma zamanı vardır; bir de ölmek zamanı.
yepyeni bir yaşama doğmak için ölmeden önce ölmeli.. 'Hayat; insan ömrü gibidir.
Dünü vardır. Yaşamıştır. Bugünü vardır. Yaşıyordur. Ama yarını belli değildir'./

*

...özenle süslenmiş bir gelin gibi geçiyordu gemiler
sular yolcu...
her dalga bir başka umudu söndürüyor!

/...oynaşiyor dalga kümeleri...denizler göklere ne kadar benziyor...
gece örtünüyor, kendine gömüyor herşeyi..../

*

...bir deniz mavisini sever gibi seviyorum seni,
dalgalar sürüklüyor, karşı gelemiyorum...
duramıyorum...direnemiyorum! gün ışıyor,
ay hışımla tüllerini topluyor, sabah oluyor!

03.08.2010

Sema Zincir Kanmış

Ayaz Vurmaz Mı Yokluğunda

buradayım...

senden uzaklarda,
ama buralarda
hep yakınında...

yüreğinde,
uykularında,
nefes aldığın havada,
yüzüne vurduğun
her su damlacığında...
yastığının her kıvrımında...

ayaz vurmaz mı yokluğunda?

öyle bir noktadayım ki;
nereye gitsem seni de taşıyacağım...
hep sen olacaksın hayatımda! ..

Sema Zincir Kanmış

Aynı YERDE Takılır KALIR ZAMAN! ... DENEME III

/ Sesler karışır karanlığa, renkler karışır günün ilk ışıklarına, haklı olmanın gururu karıştı gözyaşlarıma...Bilmem becerebiliyor muyum seni gerçekten anlamaya? Dondurmak isterdim zamanı elimde olsa!

Pusu kurmuş özelemler, sesler, soluklar karışır karanlığa, renkler karışır günün ilk ışıklarına...sindirebilmek erdemdir yenilgiyi... Haklı olmanın gururu karıştı gözyaşlarıma...

**

Acı yumağına gömüp içimi uzaklaşmak istedim sensizliğe....Duvarlara çarpıp dağıldı yalnızlığım! Her şeyi yok saymak istedim...

Yüreğim alevden
Gözlerim okyanustan,
Tenimin sıcaklığı güneşten kavrulmakta...

**

Başedemediğimde aklımı kaçırmaktan korkmak, vazgeçmek ya da tüm benliğimden Hayalinden sessizce uzaklaşmak! Sevmek ağır geliyor bazen insana, küçücük yürek taşıyamıyor yalnızlığı...Rüzgarın kanatlarına takıldım sonra..esintisinde kımıldar gibiydi yelkenlerim...

Yine bir yel esintisinde
Yine başka denizlerde
Kelimeleri buldum parçaladım
İçimde yaşadım tümceleri...

/Bıraksam kendimi ağlayacağım, gizli bahçeme gireceğim yalnızlığıma..
yiten ne, tükenen ne, umudumu daha kaç kez, kaç gecelerce binlerce renge
boyayacağım? Halkalar oluşturacağım mavi sularda.... sense, geceler akıttın çaresiz
yüreğime, yalnız ve karanlık gecelerde... Bir kaç sönmüş yıldız düşürdün
yüreklere..oysa tüm gemilerim de beyazdı benim...Bir deli dalga götürdü seni çok
uzaklara... /

vurdukça sahile
yitirmişim...
bir çakıtaşı misali fırlatılmışım,
düş kurmanın ırmağında..
adını unutmuşum yalnızlığında!

**

/Kara trendeyim yine.. Gidiyorum arkama bakmadan, yorgun yüreğime ve yaşananlara
inat.. Katar katar, kağıtlar gibi... her tıkırtısında senden ve kentinden uzaklaşıyorum
adım adım..

Biraz önce tıkırtılar dindi.. Yeni yürekler, yeni insanlar yüklüyor kendine vagonlar...
Eskilerini ise, senin olmadığın bu kentin sessizliğine bırakarak... /

Deniz çok gerilerde kaldı şimdi bizimle birlikte yolculuk etmiyor o sonsuz mavilik..
Seni anımsamak için maviye bakmak yetiyor bana... yani gökyüzüne bakıp
soluklanmak...

**

Sen hep mavide kalacaksın
Aydınlığı bittiğinde yeryüzünün
Ve karardığında gökyüzü..

Seni görmek istediğimde kocaman alev alev bir ateş yakacağım karanlığa inat..orada
olacaksın yine ateşin mavisinde ve gökyüzünde, tüm yıldızların göz kırpmasında...seni hiç
unutmayacağım demek ki! Karanlıkta ve aydınlıkta...

/Söğüt ağacı da senin gibi hınzırlık yapmada. Omuzlarındaki sıcak çukura düşmek
mutluluğu öyle sardı ki benliğimi, içimi öyle işgal etti ki terli coğrafyan.. /

**

/Her zaman büyüttüğüm ve içimi kanatan haykırmayı bekletmek sabrını
gösteremiyorum bu kez kendime.. /

Çocuk gözlerin geliyor gözlerimin önüne. Yüzümü kaldırsam yüzünden nerede
olduğumu görecektim, insanların ne yaptığı bilecektim, başımı kaldırmak ihanet
olacaktı belki de...

Omuzlarındaki sıcaklığa ve mavide sonsuzluğa yol gösterişini...Sen böylece rehberim
olup her zaman yol gösterecektin kara trenden her baktığımda gökyüzüne...

**

Şis bulutundan
İnen bir perde gibi
Ağır ağır
Durdurarak zamanı....
Sevdanın saz sema-i si titrer
Yorgun gönlümde
Adı kalır,
Knidos'daki ayak izlerinde..
Deler de geçer yürekleri...
Bir fırtınanın dingin sessizliğinde..
Zamanın ötesinde bir yerlerde!

/Yaşamak da yanılığın değil mi zaten? Günler geçer...Geceler yarım kalır..Aynı Yerde
Takılır Kalır Zaman! .. /

07 Ağus.2010

Sema Zincir Kanmış

Başka ALİ'ler Doğmasın Yeter!

Ali'nin anasını yirmidört yerinden
bıçaklamıştı, Ali doğduğunda babası
tam yedi kardeşiler...
şimdi babası kodeste, kardeşlerini de
yel üfürdü, her birini bir bilinmezliğe...
Ali'yi vermişler bir yetimhaneye
boy atmaya çalışmış bir fidan gibi...
içindeki filizleri açtırmadan soldurmuşlar,
izin verilmemiş hayallerine...

bir gün;
Ali kaçmış yetimhaneden kanlı pantolonuyla!
yüreğinde binbir bıçak yarası...

köprüler altından ne sular akmış,
ne ayazlar yemiş yalnızlığında...
yitik umutlarını yorgan,
sevdalarını yastık yapmış başına...

hayalleri vardı Ali'nin de;

sıcacık bir yuva ve gidebilmektir okula
okuyup adam olabilmektir,
bir de göğsüne, sevgiye sarılabileceği ana!

....

Ali'yle çok güzel şeyler yaptık sonra...
Ali okudu,
tedavi oldu...
umutlarını yeşertti yeniden,
içindeki filizi büyüttü,
adam oldu....

ama;

birgün öğrendim ki, bir akşam vakti
yüreği yaşamla dopdolu
akşam vakti giderken evine
acımasızca...
bir tinerci tarafından bıçaklanmıştı,
tam kalbinin orta yerinden!

'abla, demişti bana;

bizi aşağılamak mağrifet değil,
toplum önyargılı olmasın bize,
izin vermesinler kötülöklere,
siz bunları engelleyin, başka Ali'ler doğmasın yeter! '

Sema Zincir Kanmış

Ben Senin En Çok Neyini Sevdim!

giderken,
başın dik
umutların ellerinde,
sevgim yüreğinde giderken...

her şeye boyun eğişini
her şeyi kabullenişini,
gururunu sevdim bitanem...

adam gibi adam oluşunu,
yani yüreğini sevdim.

beni kaybettiğini düşündüğünde
aslında kazandığını bilmiyordun
giderken...

şimdi ikimiz de ayrı yerlerde
umudumuzu yeşertiyoruz seninle
hasretle,
özlemle...
gelecek günlerimizi
tıpkı bir koza gibi örüyoruz
yavaş yavaş
ama sevgiyle! ...

Sema Zincir Kanmış

Benim HAYATım, YALNIZCA SENSİN!

hem beni sevdiğini söyleyeceksin, hem de akşam
otobüse binip, gideceksin...bu keder şarabı değil de, ne şimdi? ..

yollar bitmek bilmeyecek, dar gelecek geceler sana,
ümitlerine sarılıp üşüyeceksin...
yüreğimin gizemini tütsü diye yakacağım, geceye
savuracağım küllerini ardından...soracaksın kendi kendine;

neydi bizi öldüren,
sonra tan ağarana kadar tekrar dirilten?

dün geldin, bu gün gidiyorsun,
avuçlarına serdiğim yüreğimi de götürerek hem de!

üstelik...düşlerimiz tutsak, yürekler sürgün..
biz/sizliğin içindeki çocuk tedirgin...
şimdi yürekler içinde bozkırlar ağlar...

'ben mi, hayat mı? diye... hiç sorma istersen;
hayat derim, sen küsersin...ama.. bilemezsin ki;
'benim HAYATım, YALNIZCA SENSİN! '

29.07.2010

Sema Zincir Kanmış

Biçare

O bir fabrika kızıydı,
Adı Biçare!
Umutlarını dokudu
Renk renk ipliklerden,
Tane tane...
Dokurken..
Gelmişini de dokudu,
Geçmişine de..
Düğüm üstüne düğüm attı,
Hayallerini dokudu ilmeklerle,
Tek, tek, kınalı elleriyle,
Elde yok, avuçta yok,
Alacağı üç beş kuruşla,
Yuva baktı, çocuk baktı, er baktı...
Kimselere yan bakmadı B.. içare!

Sema Zincir Kanmış

Bilemezdim ki

seni sevmeden önce
sevginin bu kadar acı vereceğini...
zaman zaman
içimi derin bir hüznün kaplıyacağını

bazen de;

delice bir sevincin, sarhoşluğun
bütün benliğimi saracağını
bilemezdim ki!

seni böylesine sevmeden önce,
sevginin bu kadar yüce,
bu kadar kutsal olduğunu
bilemezdim ki!

sana bu kadar yakın
bu kadar deli,
bu kadar aşık olacağımı
bilemezdim ki!

sana böylesine bağlanacağımı
sensizliğe seninle katlanacağımı
hayatımı seninle paylaşacağımı
bilemezdim ki!

yine de bana verdiklerin
ve hüznün...
öylesine yüce, öylesine büyük,
öylesine yaşanmaya değer ki seninle...

seni seviyorum!

Sema Zincir Kanmış

Bir An Bir Ömre Bedel

onca yaşamaktan
yorgundur belki yürek...
içlerinde dünler yürümektedir...

onca yaşanmışlığın bir yerinde,
karşılışır sevgililer bu kavşakta...

bazen;
bir an bir ömre bedeldir,
o anı yaşayabilmek için...

bir ömür tüketilir!

Sema Zincir Kanmış

Bir ingene Yalnızlığında Kaldı Zaman

deli
gibi
alıyordu
kemanı ingene...

hoyrat elleri
alıyordu kemanı delice...

bir çığlık gibi geliyordu nağmeler..
bıçak gibi deliyordu bakışlar...

deli
gibi
alıyordu
kemanı ingene...

nağmeler yükseliyordu içimizi kavuran
hoyrat elleriyle
alıyordu kemanı delice...

yanağımdan usulca süzülen yaşlara
şarkı söylüyordu....

yüreğim paramparça...
bir igan müziğinin nağmelerinde
bir ingene yalnızlığında kaldı zaman

yemin bile seni özlememe engel olmuyordu
sevgimiz bir igan müziğinde dans ediyordu...
kulağında kırmızı karanfiller!

Sema Zincir Kanmış

Bir Kara Tren Gibi

Benden önce kalkıp 'Günaydın! ' demişsin,
Söğüt ağacı ile birlikte hem de!
Sabahı bulmakta yine zorlanmışsın
İçinden neler geçti katar katar!

Hani bir zamanlar trenler vardı,
Ağır ağır geçmişten usulca yol alan.
Ve tepesinden çıkan duman,
Sağa sola bir gelin gibi kıvrılarak.
Rüzgarın yönüne doğru akardı

Sahi sen,
O trenlere bindin mi hiç?
Ben yalnızca el sallardım her geçişinde.
Hatırımda kalanlar ise;
Katar katar vagonlar, dipten gelen tiz bir
'Ben geçiyorum' çığılığı,
Ve takır takır sallanan raylardı..

Her istasyonda ağır ağır yol alan,
Ve tepesinden akan isli bir kara duman...

O kompartımanlardan kim bilir ne hayatlar geçti!
Ne anılar, ne hayatlar.
Bir türlü sabahın doğmak bilmeyişi..
Ve bitmeyen yolculuklar!

Öylece kalıvermek istedim
Takılmış gibi zamanın bir kilometresinde,
Duran saat misali.. o kara trenler gibi...
Gülüşün hala dolanmada içimde,
El sallıyorum geçmişten şimdi sana..
Söğüt ağacının da yapraklarına kuşanarak,
Tepeden tırnağa,
Ağır ağır geçip giden, bir kara tren gibi!

Sema Zincir Kanmış

Bir Martı Gibi Süzülmek Özgürce

isterdim ki;
yorgunluktaki dinginliği
uzaklardaki yakınlığı
ayrılıklardaki kavuşmayı
fırtınalardaki sessizliği yaşamak...
sevmek birini
sonra,
deliler gibi özlemek...
umutlu, mutlu,
hayatın sörfünde dolandırmak yaşamı...
yüreğimdeki fırtınalara kanat çırpamak
bir martı gibi süzülmek özgürce.

Sema Zincir Kanmış

Bir Sırça Kadehti

mevsimler kadar büyük
yalnızlığım vardı....
baharları da yaşadı bu yürek...
sonbaharları da...

kışları es geçtik yaşamda
yazlarımız ise;
yüreklere dağıtı sıcaklığında...

sırça bir kadehti elimizdeki...
düşürdük!
paramparçalara bölündük...
tuz/buz olmuş zamanda..

baykuşların ısığında ürktüğü
serçelere döndük
kör karanlıklara çarpa, çarpa...
uzaklarda birileri son kez ağladı yalnızlığımı!

Sema Zincir Kanmış

Bir Solukta İçebilmek İçin Sevgiyi!

hayatın içine iki şeker at,
iki parça da sevinç kat...
biraz dinginlik,
biraz cesaret,
birazcık coşku,
biraz da anlam...
daha fazla severek,
bir solukta içebilmek için sevgiyi! ..

03.08.2010

Sema Zincir Kanmış

Bir Yel Saçlarını Kaldırıldığında

Uzun uzun yazdığın mektubunu
Şu ana değin iki kez okudum
Tüm satırlarında dolandım durdum

Beklemedesin...biliyorum
Onca yoğun duygu sarmalını
Bir anda üstüme boşaltan bir yürek
Heyecanlara batık bekler..
Seni her boyutta tanımanın
Heyecanını duyuyordum aslında,
Tepeden tırnağa titreyerek.

Her lokması olağanüstü tatlarla bezeli olsun
Sonrası ise
Nereye yürürse bırakalım oraya dek gitsin...

Yaşam garip bir yolculuk
Birbirimize değmeden önce biz yoktuk...
Ve şimdi sisli bir ufka doğru iki dost olup yürümekteyiz...
Şöyle bir dokundum işte..

Bir yel saçlarını kaldırdığında hep beni anımsa..
Onun gibi bir dokunuş işte!

Üstelik cismimi görmemiş,
Sesimi içmemişken,
Kokuma banmamışken seviyorum seni...
Bir ateş yandı...ikimizde de...
Ve giderek büyümede...
Tatlı bir heyecan ikimizde de
Tüm hücrelerinde dansa başladı..

Bir tango da kollarımda farzet kendini...
Kaybedeceğimiz tüm bildiğimiz yolları....
Akıl baştan gidecek belki kimbilir...
Aniden sönecek onca harlanmış ateşimiz.

Bırak, bir su damlasında
Birden yağın yağmurlar gibi geleyim sana
Zaman çok hızlı akıyor diyorsun...
Kim bilir...
Ne yaşarsak kardır bir yerde....
Yarın olmayabilir belki de....

Farklı bir iklimde doğdun içime
Farklı tatları yükleyeceğine inandığım bir yolculukta! ...
Bir yel saçlarını kaldırdığında hep beni anımsa..
Onun gibi bir dokunuş işte!

Sema Zincir Kanmış

Birer Anı

Kara trendeyiz yine el ele..
Pencereden bakmadayız
Tarlalara, uçan kuşlara...
Yan yana ve başımızda sevda..
Saçlarım uçuşuyor,
Şöğüt ağacı da bir anda
Öpüyor ellerini uzatarak...
Gülümsüyoruz buna
O türküyü söylüyoruz sonra,
'Kara tren gelmez mola! '..
Artık kara trenler gelmeyecek bitanem..
Bir dolu sevdanın geri gelmeyeceği gibi..
Kalacak olansa anılarımızda..
Zamanın kuyusunda..
Tortulanmış ama içimizi acıtan
Yalnızca kocaman, masal gibi anı!

Sema Zincir Kanmış

Biz Seninle Bir Dağ Yamacında

Biz seninle bir dağ yamacında
Amaçsızca savrulan deli-dolu bir rüzgardık
Yalnızlıklar, tükenişler üstüne
Sevda türküleri söyledik

Biz seninle bir dağ yamacında
Gökyüzünde gezinen iki sevdalı buluttuk
Yağardık o dağ yamacının üstüne ılık ılık
Doğanın kucığında yeniden can bulup filizlenirdik

Biz seninle bir dağ yamacında
Uçuşan iki garip kuştuk
Yarınlara, dostluklara
Özgürlük şarkıları söyledik

Biz seninle bir dağ yamacında
Kabına sığmayan bir çağlayandık köpük köpük
Bitkilerin çiğ gibi aktığı tepelerden
Coşkuyla süzülürdük

Biz seninle iki küçük çocuk
O dağ yamacında el ele kır çiçekleri toplardık
Gözlerimizde mutluluk
Dünyayı avucumuzda sanırdık

Şimdi o dağ yamacında
Şevdamı yeller aldı
Ümitlerimse bir başka bahara kaldı
Sanki orada yaşanmamış bir şeyler vardı..

İçimde yalnızca anılar ve
Dudaklarımda buruk bir tebessüm kaldı

Sema Zincir Kanmış

Boyutsuz Bir Boşluk Gibiyim

madem ki
vakit akşam,
açılsın gizli sofram...
gelsin kadehte rakım,
derken...
vazgeçiyorum!
eksik olan birşey var;

'dostum, neşem ve şarkım...'

işte böyle...
boyutsuz bir boşluk
gibiyim bugünlerde!

Sema Zincir Kanmış

Böyle Çekip Gitmek Var mıydı?

Böyle çekip gitmek var mıydı
Sana doyamamışken?
Canından da çok sevdiğin eşini
Nasıl da bırakıp gittin sen?

Acelen var gibiydi tanıştığımızda,
Sanki ne zaman öleceğini biliyor gibiydin
Ne kadar dolu dolu yaşadık her şeyi seninle
Tam iki yıl.... ama kırk yıla bedel!

Sen benim tek eşimdin
Her şeyim, gözbebeğimdin
Öyle özlüyorum ki şimdi seni ben
Neden beni de götürmedin giderken!

Elele gittik hastaneye seninle
Bir şeyim yok diyordun dolaşırken
O gece Çekmece sahilinde...
Son elele dolaşmamızmış o yerde!

Seni yoğun bakım kapılarında,
O melek yüzünü, çocuklar gibi saf bakışını
Bir an olsun görmeyi beklerken,
Nasıl da soğumamış bedenini acımasızca elime verdiler!

Canım, bir tanem, gülen yüzüm,
Nasıl yaşıyacağım sensiz bilemem!
Tanrı daha mı çok sevmiş seni,
Melekleri çoğalsın diye mi yanına almış, neden?

Sen insanlık abidesi,
Beyoğlu efendisi,
Deli fişek,
Bir İstanbul efesi...

Sen umutlarını benimle yeşerten,
Saçımın teline bir zarar gelmesin diye titreyen
Sevgili eşim.....
Mutlu musun şimdi, meleklerle eşlik ederken!

Seni çooooook seviyorum bitanem!

Sema Zincir Kanmış

Böyle Çekip Gitmek Var mıydı? II

Fabrikada, işçilerin yanındayken,
"Seni seviyorum lan! "
Diye günde üç-beş defa telefon edişini,
Akşam yemeğimiz varken,
"Benim canım karım, evde sıkılmıştır,
Hadi gel, dışarıda yiyelim " deyişini,
"Sen Edirne'de ciğer yememiştin deyip,
Bir saat yirmi dakikada Edirne'ye
Ciğer yemeğe gidişimizi,
Tatillerimizde, beni dünyalar kadar mutlu edişini,
Her akşam evimize koşa koşa gelişini,
Elele oturup tv izleyişimizi,
Beşiktaş kazanınca nasıl sevindiğini,
Beş dakika mutfakta oyalansam,
"Benim canım karım nerelerde,
seni çok özledim, hadi yanıma gel" deyişini,
Hafta sonları; İstanbul kazan, biz kepçe,
Dolaştığımız yerleri,
Beykoz'da, Sarıyer'de, Kavaklarda, kadeh kaldırışlarımızı,
Uludağ'a, Yalova'ya gittiğimiz hafta sonlarını,
Sevgiyle bakan, ama bir kez olsun gözlerinden,
Bir damla olsun yüreğinden,
Beni eksik etmeyen, eşim, arkadaşım, can yoldaşım,
Şimdi senin yokluğunda ben nerelere,
Hangi dağlara, denizlere haykırsam
Nereye koşsam, nereye koşsam..

Sensiz yaşamak çok zormuş, be koca adam

Sema Zincir Kanmış

Bu Gece

seni düşünüyorum bu gece
istesem de,
istememesem de...

'hayat hızla değişiyor,
hızla geçiyor zaman! ..'

nereye gittiğimi biliyorum,
kiminle gittiğimi de! ..

Sema Zincir Kanmış

Büyüdü Yalnızlığım

ne güzel rastlantılar vardır şu dünyada
ödünsüz, özverisiz...

paylaştığımız hiçbir şeye isim koyamıyorum
insan öyle kolay alışıyor ki oysa!
bu iğrenç dünyaya nasıl katlanılır?
güzel düşlerimiz de olmasa...

bilirim yanyana yaşanmaz aşkla
önce sev istersen bütün yüreğinle...
sonra çekip git bu şehirden
bırak, sıcaklığın kalsın avuçlarımda...

borçlu çıktım bu sevda masalından
gecenin maviliklerine gömüldüm
yorgun düştü gözlerim, ezgindi yüreğim...
umutlarımı yüreğime gömdüm

gecenin maviliklerinde
gitgide büyüdü yalnızlığım...
oysa hava gibi, su gibi,
sana nasıl da muhtaçtım!

Sema Zincir Kanmış

Çal Ey Neyzen

Çal ey Neyzen
Durma çal ki
Dökülsün dudaklarından
Gönlümü titreten
Ruhuma huzur veren
O ilahi besten!

Öyle bir ses ki o
Ney mi Neyzen mi dedirten!

Çal ey Neyzen
Durma çal ki
İçsin ruhum
Yudum yudum
Dökülsün dudaklarından
Gönül telimi titreten
O ilahi besten.

Sema Zincir Kanmış

Çoğul Zamanlar

çoğul zamanlardı..
imkanların paylaşılıp, acıların bölüşüldüğü..
ardında...
soluk kır çiçekleri ve menekşelerin arasına katlanmış
anılar bıraktın.
hep bilmediklerimizi konuştuk..
söyleyemediklerimizi yutkunduk...
şimdi...
tüm anılarımı toplayıp.
uzun bir yolculuğa çıktım!

Sema Zincir Kanmış

Çok mutluyum çok!

Gönlümdeki gibi yanımda da olmanı
Çok istiyorum, çok.

Yağmur yağıyor,

Soba yanıyor,

Üstünde çaydanlık,

yüreğim gibi tıkırdıyor.

Ben seni düşünüp
Şarkılar yazıyorum.

Bir şarkı dökülüyor yüreğimden
Sıcak mı sıcak.

Bütün şarkılar bizim için yazıldı sanki,
Yüreğimin ateşine yenik düştü sevdamız.

Şimdi senin yörüngene girmekten
Çok mutluyum çok!

Sema Zincir Kanmış

Çok Şükür

Bir gün daha uyandım
Umuda ve yeni bir güne
Sağlıkla...

Nefes alabiliyorum,
Görebiliyorum
Dünya gözüyle bütün
Güzellikleri ya...

Çok şükür..
Ne isterim daha!

Sema Zincir Kanmış

Dayanmalıyım

Ne bir ses, ne bir hece
Meraklardayım yine
Durgunlaştı benim gibi
Söğüt ağacı bile!
Karanlık kuyulara düşürme beni
Vurgunlardayım yine.
Bi tını, ufacık..
Geldiğinde çıkacağım, neredesin?
Ah! bir bilsem diyorum ama nafiye...
Dayanmalıyım yüreğinin sessizliğine!

Sema Zincir Kanmış

Didyma'da

kum
deniz
ve
süzülerek akan
bir martının
çığığında..
Didyma'da
usulca sokuldun yüreğime
batan güneşin
muhteşem ışığında..

gün batımında..
su katılmamış
şarap gibiydi
sunduğun yüreğin
adı aşk mıydı?
nasıl da beni
korkütük
sarhoş ettin!

Sema Zincir Kanmış

Dolan da Gel

Dolan da gel, dolan da,
Ok ok kirpiklerini, yay gibi kaşlarını
O kiraz dudağını,
Öpmeye kıyamadığım gül yanağını,
Ceylan gözlü kızımı
O asil gülüşünü seyredeyim.

Gel nazlı çiçeğim dolan da,
Dolan da gel salınarak
Fidan gibi endamını,
Kuğuyu kiskandıran yürüyüşünü,
Anasının kuzusu bi'tanemi
Doya doya seyredeyim.

Dolan da gel, canım kızım dolan da,
Yazgında boy versin diye nice mutlu günler,
Aydınlansın hep bahtın,
Tahtın kurulsun diye bu günden
Bütün yüreğimle dua edeyim.

Ank.6 Nisan 2006
(Canım Kızıma)

Sema Zincir Kanmış

Duvarlara Vuracaksın

bir tek Őeye űzűleceksin bir gűn..
bir tek Şeye yalnızca...

beni yanlış tanıdığına!

bir çay iiminde
denize her bakışında
ayaklarımın sokak seslerinde
hep dűűüneceksin beni...

ellerinin titremesi
vuracak yűređinin dalgalarına
sende fırtınalar devam da...

bende tık yok sonunda!

kafanı duvarlara vuracaksın
bir daha asla olmayacağım yanında

Sema Zincir Kanmıű

Duyuyor musun

Duyuyor musun
Sevgimizin gücünü yüreğinde?
Yaşamı nasıl da yeniden şekillendiriyor!
Ta ki, dizelerde resmettiğim
Renklerin türküsüne kadar..

Duyuyor musun
Sevgimizin gücünü yüreğinde?
Dudaklarımda çoktandır söylemeyi unuttuğum
Bir türküde çığlık çığığa..
Zamanı durduruyor.

Duyuyor musun
Sevgimizin gücünü yüreğinde?
Yaşamda yakalanan bu iksiri,
İçin diyor yüreğimize..
Usumuzu yerdən yere vurarak!

Sema Zincir Kanmış

Düş evi

Anamuryam'dayız
denizler altında,
milyonlarca yıl öncesinde
akıp giden zamanda...
zamanın sonsuzluğunda akıp giden...

ben deniz kızırım
sense denizler hakimi..
evimiz yosun yeşili
sularsa berrak, turkuaz mavi..

saçlarıma taşlar yaptın
deniz yıldızlarından..
yüreğini sundun kırmızı mercanlardan..
sarkılarıyla uyanırdık deniz kızlarının
tan vaktinde..

yeniden keşfe çıkardık
korkularımızın izi silinirdi dalgalarda her sabah..
birbirimizi dipte bulmuştuk bir akşam
bin yıl önce batmış anforalar arasında..

dipten gelen koca fırtınalar gibi..
eserdi yüreğimiz uçuşan saçlarımda..
minik ama uysal bir istiridye misali..
işte öylesine güzeldi düşevi..

tıpkı bir masal gibi..
bir yürektir tutuşmuş..
bir candır büyülenmiş..
bir lir misali dile gelmiş şarkılarda söylenmiş!

Sema Zincir Kanmış

Düş Kurmanın Irmağında

Bıraksam kendimi ağlayacağım,
Gizli bahçeme gireceğim yalnızlığım
Yiten ne
Tükenen ne
Umudumu daha kaç kez
Kaç gecelerce
Binlerce renge boyayacağım?

Halkalar oluşturacağım mavi sularda
Sense,
Geceler akıttın çaresiz yüreğime,
Yalnız ve karanlık gecelerde...

Bir kaç sönmüş yıldız düşürdün yüreklerimize
Oysa tüm gemilerim de beyazdı benim
Bir deli dalga götürdü seni çok uzaklara...

Vurdukça sahile
Yitirmişim...
Bir çakıltası misali fırlatılmışım,
Düş kurmanın ırmağında...
Adını unutmuşum yalnızlığında!

Sema Zincir Kanmış

Düşlerde mi, gerçekte mi?

yeşil bir vadiden
sisleri yararak gelen
sıcacık bir güneş gibisin
dünyamı aydınlatan
kanımı ısıtan

yanık bir Afrika şarkısında
ya da bir kızılderili çığığında yükselen
Mohikanlı'nın şarkısı gibisin
içimi yakan

Ay'ın kız kardeşi
Ocotal'e seslenen
bir ilahi gibisin
gönlüme dolan

vahşi bir kuşun
özgürce kanatlarını
süzerek uçması gibi
sevinçle gelen

sen

söyle bana...
düşlerde mi
gerçekte mi
yaşanan....
benim olan
bizim olan
ve
yaşanacak olan..

yavaş ama emin bir
zafer çığığıyla
yüreğimde yankılanan!

Sema Zincir Kanmış

Eller Ağlasın Bana

yaşamaksa seni tek başıma,
dayanmaksam yalnızlığa...
kırgınım,
dargınım yıllara,
isyankarım hatalara,
dayanamam sensizliğe...
özlerim seni...

üşürüm ayaz gecelerde,
sarılamam tenine,
başımı yastığa gömer ağlarım...

ağlarım yarınım
şimdi bir başıma...
yaşanan senin yokluğundur
pişmanlık fayda etmez,
eller ağlasın bana, sen ağlama!

Sema Zincir Kanmış

Elleri Yoktu Karanlığın

Bir avuç sıcaklık vardı gökyüzünde,
Güneş yine bütün gün ortalığı kavurdu...
Sanki cehennem fişkırıyordu her yerden! ..

Gün batımında..
Güneşin gözleri al akşama boyandı.
Gölgeler gitgide uzadı, uzadı...
Hafiften bir rüzgar çıktı sonra,
Geldiği gibi uzaklaştı.

Akşamın alaca karanlığında
Ay hışımla tüllerini topluyordu
Ve ben geceyi dinliyordum sessizce...
Yüreğimde dipten gelen fırtınalar kopuyordu! ..

Kolların beni sarsın istiyordum
Sen yoktun...
Elleri yoktu karanlığın!

Eskiden böyle değildim ben,
Sevmek nasıldı? Çoktan unuttum...
Yalnızlıklar kuşattı dörtbryanımı
Yorgunluk çöktü omuzlarıma
Umutlarımın ötesinde bir başıma
Yalnızlığımı paylaştığım...

Yüreğin sarsın istiyordum yüreğimi,
Sen yoktun...
Elleri yoktu karanlığın! ...

Sema Zincir Kanmış

Ellerini Yitirdiğinde Gece

dolanır ruhumda
..... rüzgarı
..... yoktur haritası
lodos, keşişleme, karayel...
..... tüm iklimlerin rüzgarları
eser de eser.

o rüzgarlarda
.....dökülür dizeler
.....sızarak kapısından yüreğinin...
kimi zaman bir şarkıda
..... the mask and the mirror
günaydınında kimi zaman
.....söğütağacının

ya da...
ya da...
ellerini yitirdiğinde gece!

Sema Zincir Kanmış

Eski Zaman Penceresinden Çocukluk Yıllarıma

Çocukluğum...

Dudağımı çepeçevre saran masum bir gülümseyişle,
Beni çooook eskilere götüren sımsıcak yıllar..
Şimdi anılarımda kalan o tatlı hatıralar

Hızla akıp dönüverdi zaman çocukluğuma...
Bir anda buluverdim kendimi sokaklarda..
Hey gidi günler! Ne günlerdi ama!

Hava kararınca dek oynanan yazıklamalı saklambaçlar,
Annelerimizin "bakkaldan ekmek almaya" gönderişiyle bozulan
Köşe kapmacalar, mızaklamalı misket yuvarlamalar
Ve oğlan çocuklarıyla döndürülen topaçlar

Elim sende yok bende, yağ satarım-bal satarımlar...
Mızıkınca saçımızı çeken sümüklü oğlanlara
Kızların cilveyle karışlarını aça aça yaptıkları nanikler! ..

Komşu teyzelerin beline kadar camdan sarkarak,
"Hişşşt! Çocuklar, bebek uyuyor, bak gelirsem karışmam ha! "
Hadi başka yerde oynayın, diye serzenişleri..
Sonra annelerimizin
"Babanız geldi, hadi yemeğe! " diye oyunumuzu bozan sesleri,
İç çekişler...
Sonra ezan sesinin verdiği o huşuyla eve dönüşlerimiz..

Bakırköy'de sahil yolunda yol yoktu o zamanlar
Deniz bütün evlerin altına kadar girer,
Evlerin altında ise koca koca kayıklar o kayıklar ki,
Sabaha karşı balıkçılarla denize açılmak için ağ atmayı bekler...

Ormanlıktı Ataköy..
"Perili ev" diye ödümüz patlayarak yanından geçmeye korktuğumuz

Şimdiki "Gelik"
, yanında kayikhane,
Ve de biraz ilerde Ataköy Plajı.. dillere destan
İstanbul'da eşi benzeri yoktu güzelliğinde..

Minik kadınları hatırlıyorum şimdi..
Plajdan çıkarlardı, ojeli tırnaklarıyla,
Ayaklarında bir karış takunyalar,
Yürürlerdi şıkırdata, takırdata..

Bellerine sararlardı yandan çarklı
Şilebezli etekler,
Üstünde mayoları,
Dudaklarında kırmızı ruj,
Gözlerinde güneş gözlükleri de son model..

Yanık tenlerini gösterircesine
Kırta kırta endam göstererek, göz süzerek

Kollarında hasır sepet,
Yürürlerdi Bakırköy meydanında...

Evler şimdiki gibi öyle apartman değil,
Etrafları çepe çevre koca bahçe, içinde yeşillikler
Konak gibi evlerdi yüksek tavanlı,
Penceresinde ahşap panjurları olan...

Bahçelerimiz ise görülmeye değer,
Her bahçede, güller, sümbüller,
Her sokakta akasya, orkideler
Gelirdi ağaçlardan misler, amber kokular...

Bahçelerde can erik, mürdüm, kiraz, vişne,
O güzelim koca koca şeftali, mis kokulu incir ağaçları...
Büyük bir keyifle yedik yemişleri ağaç tepelerinde
Suları akıtarak ağızımızın iki yanından hem de..

Kulaklarımıza küpe yapardık kiraz salkımlarından
Sallardık başımızı saçları savurarak
Ruj diye vişneyle boyanırdı dudaklar,
Sonra da bir dolu zılgıt yedik annelerimizden!

Biz mutluyduk bez bebeklerimizle oynarken bahçemizde
Ah! Ne güzel günlermiş onlar! ...
Yaşanmışlığın en güzel anısıyla,
Dert yokmuş, tasa yokmuş nerede şimdi o masum yıllar?

Sema Zincir Kanmış

Fazlasıyla Umurundasın Artık

fazlasıyla umurundasın artık
belleğimdesin
hiçbir şeyin anlamı kalmadı sensiz

bizi saran sarmalayan
kafes değil, özgürlük
ve sevdayı keşfetme korkusu

yüreğimizi araladığımızda
aşkın o yenilmez sonsuzluğuyla
karşılaşma korkusu

masumiyet kalplerimize
geri geldiği an
bakışlarımız aydınlanacak

soluk içinde soluk
bakış içinde sevgi
sevgi ışık olacak yüreklerimizde

alçalan ve yükselen dalgalarla sürüklenecek
fırtınalara sebep olacaksın
daha az çılgın ve vahşi sanılan!

Sema Zincir Kanmış

Gece Güne Kavuşurken

hani;
gökyüzünde
koca bir ay var ya!

tüm yıldızları silmiş
gökyüzünden...

suda parlayan
yakamozlara döndürmüş
kendine bakan herşeyi...

gece,
güne
kavuşurken!

Sema Zincir Kanmış

Gecelerin Koynunda

ne güneş doğmada
ne sabahlar olmada yokluğunda...
sensiz de yatılmaz ki,
geceleerin koynunda!

Sema Zincir Kanmış

Geldin Ama Biraz Geç Geldin

Gökyüzüne bir avuç yıldız fırlattım,
Mutluluğu tam yakaladım derken ıskaladım! ...

Bugünün düşlerini yarınlar yaratır derler,
Elimin altında değildi ki yarınlar...
Yarınları beklerken geçti seneler..
Şimdi...
Geldin ama biraz geç geldin! ...

Sema Zincir Kanmış

Gittiğin Gece

varlığını güneşi aydınlatan
yokluğundu geceyi getiren...
yokluğunu bi ben, bi de İstanbul paylaştık
sessizce ağladık gidişine...

günü yakalayamadım ellerinden
geceye sürüklüyordu beni hüznler
gün bitti, kuşlar da gitti,
güneş de çekildi pencerelerden!

denizin dalgaları bütün gece
sahile vurdu durdu
sanki deniz kudurdu...
dalgalar yüreğim gibi isyanlardaydı

sabahın ilk ışıklarında...
ne yağmur, ne gözlerimde yaş,
ne coşan dalgalar, ne de sen vardın...
geceyle birlikte herşeyi alıp gittin

gözyaşlarımı bile çok gördün bana!

Sema Zincir Kanmış

Gönlüm Işık Seline Dönsün Gülümsemenden

Hızır bir gülümsemenin eşliğinde
Merak ettirmek istenci sardı içimi birden...
Bu istence boyun eğdin sen!

Sığırcıkların ilk yaz sevinciyle,
Yabanıl şarkılarla gel,
Gönlüm ışık seline dönsün gülümsemenden.

Sema Zincir Kanmış

Gözlerindeki Hüznü Sevdim

hüzne batık gemiler
gibiydi gülümseyişin

galiba...

ben sende en çok
gözlerindeki hüznü sevdim!

Sema Zincir Kanmış

Gözyaşıım Sanma!

gözyaşıım
sanma sakın
sevgilim...

bir
çiğ tanesiydi
yanağımdan usulca süzülen!

Sema Zincir Kanmış

Gülümse

bi sözcük okumuştum

'gülümse, ne düşündüğünü bilemesinler! '

ben hep gülümsedim hayatımda...
ne düşündüğümü,
ne kadar mutsuz olduğumu asla bilemediler!

Sema Zincir Kanmış

Gülümsettin

gülümsettin...
içine sevginin konuştuğu herşey,
evrenin en güzel yemişidir
ve...
dallarında beklemede bir ağacın.

ulaşılamiyacak denli uzak,
bir o kadar da içinde.

gözlerimi çevireceğim gökyüzüne
ve gülümseyeceğim sana...
bir tek bulut bile olmayacak
senden başka...

bu bir düşün belki de ama,
ben bu düşün çok seviyorum
gülümseyen sımsıcak gözlerinde

Sema Zincir Kanmış

Gün Batarken

gün batarken başlar yalnızlığım...
hergün,
dünden güzel olacak diye
umutla beklerken...
hüznün alacalarına bulandım
derdim boyumu aştı...
tükendim!

Sema Zincir Kanmış

Güneş Kadar Soğuksun

sevgilim...

sen ancak
kutuplar kadar sıcak,

güneş kadar soğuksun!

Sema Zincir Kanmış

Güneşi Gördü Bu Memleket (NAZIM'a)

ne ağlarsın söğüt ağacı?
memlekette herşey yolunda
asayiş, berkemal!

Nazım ne demişti bir şiirinde;
'güzel günler göreceğiz çocuklar,
güneşli günler göreceğiz..... '

gördük, çocuklarımızın yarınlarını
ve geleceğini...

ülkemizde herşey yolunda şair,
sen rahat uyu!

açlık yok,
sefalet yok,
anarşi yok,
kimseler dövüşmüyor,
hiç kimse güneşe gömülmüyor...

herkes yumruğunu koydu ortaya,
çelme atmıyor kimse yurduma...
tohumlar toprağa serpilip yerleşti,
köylümüzün yüzü gülüyor.

şehitler mezarlarında rahat uyuyor,
anaların yüreği artık sızlamıyor,
kimse boynunda zincir taşımıyor,
bir tek ağzın türküsü söyleniyor yurdumda...

güneşi gördü bu memleket şair,
güneşi gördü...

'sen rahat uyu! '

şarkılarımız rüzgara çıktı, rüzgara!

Sema Zincir Kanmış

Günler Eksiliyor Yaşamımızdan

günler eksiliyor yaşamımızdan bir bir,
belki bir gün, bir saat...
varılan nokta güzel olanı bulmak

yüzüm gülmezdi,
sevmeyi öğrendim...
canlı cansız herşeyle dost oldum hayatta!

toprağa verdiğim hayat arkadaşım...
yokluğunu, eksikliğini bildim

benim günlerim gidenle eksildi,
dilerim sizin eksilmesin yaşamınızdan!

Sema Zincir Kanmış

Hasrete Yürürüm

üzerimde
yalnızlığın paltosu,

inadına ıslanıyorum yağmurda
ruhum okşanıyor serin sularda...

çıkamaz sokaklara dönüşürüm
her yolun sonunda engellenen...

kilitlenir uzaklara gözlerim
düşlerimi serdiğim derinliklere...

küslüğüm yalnızca kendime!
dalar gözlerim görmediklerime...

hasrete yürürüm,
damlacıklar buhar olur yüreğimde!

Sema Zincir Kanmış

Hayat, SEVGİ BAHÇESİNDE Yürümeye Benzer! -DENEME-

Çöl sıcaklarının yaşandığı bunaltıcı bir günden sonra akşamüstü yağmur yağdı Ankara'ya... Balkonda içimi dökerken sayfalara, hafiften bir rüzgar çıktı, esinti saçlarımı tatlı tatlı okşamakta.. içimi dolduran toprak kokusu... hava henüz kararmada.. Oh! diyorum, yaşamak bu olsa gerek! ...

Bazen yaşamak için illa ki büyük hayaller mutlu etmiyor insanı.. böyle bir hava bile yaşamımı aydınlatmaya, içimdeki huzuru doldurmaya yetip artıyor bile...Para herşey demek değil hayatımızda.. olmazsa olmaz ama yeterince olmalı bence..çok olursa ne olur? Ulaşabilirsiniz belki her şeye, peki ya kendinize?

Kimseyle uğraşmıyorum, saatlerce resim yapıyorum, gündüz gece kendimle uğraşıyorum sadece,... bi kendimi çözebilsem, herkesi çözmüş olacağım belki de.....Kendimi okuyorum. Kendimi yazıyorum, bir de bakıyorum ki; herkesi yazıyorum..

/ Ne kadar zor insanın kendini eğitmesi, hamurunu yoğurup yeniden şekil vermesi...kuruyan dalları kesip, dallara yeniden şekil vermesi...Sonsuza yürümesi! /

Henüz kendimi yeni yeni tanımaya başlamışken.. Hayatın kırılma noktasından ha döndüm ha dönüyorum derken.. Hayatımı şekillendirmek için yoğururken.. Maya tutturmaya çalışırken...

/...her insan için bir aşık olma zamanı vardır; bir de ölmek zamanı. yepyeni bir yaşama doğmak için ölmeden önce ölmeli..'Hayat; insan ömrü gibidir. Dünü vardır. Yaşamıştır. Bugünü vardır. Yaşıyordur. Ama yarını belli değildir'./

Her şeyin temeli sevgidir. Enerji sevgidir. Herhangi birinin incitmek için kullandığı enerji bile sevgiden gelir. Sevginin orada burada gelişmesi önleni. Sevginin omuzları çöktürüldü ve yine de sevgi tekrar yükselmeye hazırdır. Sevgi yanlış şekle sokulabilir, ama ebediyen bu şekilde kalmaz. Sevginin üzerindeki örtüler kaldırılmalıdır. Sevgi parça parça olmak anlamına gelmez. Oysa ne çok parçalanır, darma dağın olur yürekler....(kendimle tezat oluşturmadım mı şimdi?)

İpe asılmış, zayıflatılmış, saptırılmış, bozulmuş duygulardan gem vuruyorsun şimdi.. Niye kestini sanki; sevginin önünü.... niye sürgüledin sanki yüreğini! ...

/Elbet bitecek güneşe hasret günler, güneşin çiçekleri dolduracak yüreğini.. /

Nerde kaldı o eski günler... Allayıp,pulladığımız mektubumuzu postahaneye götürüp, heyecanlı bekleyişlerle sıraya girer, aldığımız pulu üzerine yapıştırırken yüreğimize bastırdığımız heyecanlı gönderişler... ve gelen cevabı bekleyişler... umutla, yüreğimizdeki çirpinişle... sonra aldığımızda mektubumuzu kokladık, sevgilinin kokusunu getirdiği için bize.. acele bir telaşla açardık...

Kalmadı artık bu güzellikler... Maalesef, sevgiyi tuşlarla yazıyoruz artık!

Evet! 'Sevgi Yürek İster, Emek İster, ayın çekim gücüne benzetirim sevgiyi, AŞK'a benzemez. Yakmaz, kavurmaz yüreğinizi...Tıpkı bir Şifa gibidir. Sevdikçe Çoğalır, Paylaşıldıkça Güzelleşir... Dünyanıza ışık olur, Huzur ve Mutluluk ve Dinginlik Verir İnsana...

Hayat, SEVGİ BAHÇESİNDE yürümeye benzer!

06.08.2010/Ankara

Sema Zincir Kanmış

Hep Mavide Kalacaksın

Kara trendeyim yine..
Gidiyorum arkama bakmadan,
Yorgun yüreğime ve yaşananlara inat..
Katar katar, kağnılar gibi..
Her tıkırtısında senden ve kentinden uzaklaşıyorum
Adım adım..
Biraz önce tıkırtılar dindi..
Yeni yürekler,
Yeni insanlar yüklüyor kendine vagonlar..
Eskilerini ise,
Senin olmadığı bu kentin sessizliğine bırakarak...

Deniz çok gerilerde kaldı şimdi
Bizimle birlikte yolculuk etmiyor o sonsuz mavilik..
Seni anımsamak için maviye bakmak yetiyor bana,
Yani gökyüzüne bakıp soluklanmak..
Sen hep mavide kalacaksın
Aydınlığı bittiğinde yeryüzünün
Ve karardığında gökyüzü..

Seni görmek istediğimde kocaman
Alev alev bir ateş yakacağım karanlığa inat
Orada olacaksın yine ateşin mavisinde ve gökyüzünde
Tüm yıldızların göz kırpmasında
Seni hiç unutmayacağım demek ki
Karanlıkta ve aydınlıkta...

Söğüt ağacı da senin gibi hınzırlık yapmada
Omuzlarındaki sıcak çukura düşmek mutluluğu öyle sardı ki benliğimi,
İçimi öyle işgal etti ki terli coğrafyan..
Her zaman büyüttüğüm ve içimi kanatan
Haykırmayı bekletmek sabrını gösteremiyorum bu kez kendime...

Çocuk gözlerin geliyor gözlerimin önüne.
Yüzümü kaldırırsam yüzünden nerede olduğumu görecektim,
İnsanların ne yaptığı bilecektim
Başımı kaldırmak ihanet olacaktı belki de..
Omuzlarındaki sıcaklığa ve mavide sonsuzluğa yol gösterişini
Sen böylece rehberim olup her zaman yol gösterecektin
Kara trenden her baktığımda gökyüzüne...

Sema Zincir Kanmış

Hüznüm ve Yalnızlığım

yalnızlık bir tutkudur yüreğimde
yakar, kavurur, paylaşılmaz!

çöker içime kor gibi dağlar yüreğimi
çığlık çığığa bir isyandır yalnızlık!

tıpkı seninle sensizliği yaşamak gibi...

ben seninle hüznü sevdim...
hüznüm ve yalnızlığım dost oldular
sen nerdesin?

Sema Zincir Kanmış

Hüznün Alacalarına Bulandım

günbatarken başlar yalnızlığım

hergün;

dünden daha güzel olacak diye
umutla beklerken...

hüznün alacalarına bulandım

derdim boyumu aştı...

tükendim!

Sema Zincir Kanmış

Hüznün Başını Uzattığı Buruk Bir Güzellikte Sevdim

dalgalar sahilde
binlerce yıllık türküsünü
söylerken...
ve
bir saka kuşu öterken
kuytularda...
gülümseyerek bakmıştık
birbirimize...

yağmur sonrası toprağın kokusunu
çeker gibiydi
içime çektiğim teninin kokusu...

ben seni;
engebeli yokuşlarında sevdim...
hayatın daracık sokaklarında...

gözlerimizdeydi çaresiz yakınmalar...
yüreğimiz;
tepeleme acılarla yüklüydü...
tüm renkleri bir anda içmiştik sanki!

hüznün başını uzattığı,
buruk bir güzellikte sevdim seni

Sema Zincir Kanmış

Hüznün ve Aldanışın MEVSİMİ SonBAHAR

Güz vakti..
İşte yine bir sonbahar geldi,
Düşler mevsimi sonbahar!

Eteklerinde sarı yapraklar,
Bacalarda tüten nazlı dumanlar,
Nemli ıslak kırlar ve aşıklarla dolu parklar...
Koca gövdeli asırlık çınarları,
Nasıl da elbisesiz bıraktı rüzgar!

Ayağımın altında çatırdayan yapraklar,
Kırmızı, sarı yapraklar,
Nemli, ıslak kırlar ve aşıklarla dolu parklar..
Güz akşamları, kızıl akşamlar,
Eteklerinde bir hüzdür sarı yapraklar,
Hüznün ve aldanışın mevsimi sonbahar.

Güz vakti...
Hüznü de beraberinde getirdi...
Kuşlar çoktan başka diyarlara gitti
Önüne rüzgarları da katarak,
İşte bir sonbahar daha geldi

Buğulu havalarıyla, çiğ taneleriyle,
Sevdaı yağmur bulutları, kızıl akşamlarıyla,
Kasımpatları ve hazan yapraklarıyla....
Eteklerinde sarı bir paltoyla geldi
Hüznün ve aldanışın mevsimi sonbahar.

Sema Zincir Kanmış

Hüznün Yalnızlıkla Birleştiği Yerde

hüznün yalnızlıkla birleştiği yerde
bilirsin ki tek başınasın
yalnızlık bi hayalet gibi biter ensende
bi dost sesi ararsın
bişeyler paylaşmak için...
öylesine yalnızsın ki!
hüznün isyan olur beyninde
çığlık çığlığa bir isyan!

işte öylesine yapayalnızsın!

Sema Zincir Kanmış

Hüzün Yağmurları

alıştık nasıl olsa
hüsranın her türüne..
soluduk,
açan güller gibi
hüzün yağmurlarını...

gizli bahçemizde
sarıya dönüştü güller
tualimde..
tutkumuzu boyadım
kan kırmızıya...

soluduk
açan güller gibi
hüzün yağmurlarını
alıştık nasıl olsa
hüsranın her türüne..

Sema Zincir Kanmış

Hüzünler Terketmedi Bir Tek...

yaşam...

gizini
üfürmede
yakın bir
akraba gibiydi...
hep kucakladı beni.

hüzünler...
ah!
hüzünler...

gözlerimde
yıllar yılı kirasızca oturdular

vefakar dostlarım benim...
bir tek hüzünler terketmedi beni!

Sema Zincir Kanmış

Islak Düşler Resimlerde Kalır

yüreğin değildi ki,
gözlerindi seni ele veren...
dar bakışlarda körelttiğimiz
yediveren gülleriymiş feda ettiklerimiz

iki nokta koy istersen,
o bile yeter benim için!
seni iyi gördüğüme sevindim
yüzünün gülmesini de öyle...
aslında hepimizin içinde bir şarkı var
söylenmemiş ve içimizi acıtan...
ihtiyacımız olduğunda biteviye tekrarlanan

ruhunun ne kadar bıkkın,
bedeninin ne kadar yorgun olduğunu görsem de
içimde hala umutlarım var...
olanı biteni inkar ediyorsun kendine
herşeyi kabullenmek tek yapacağımız şey
iyiyi de, kötüyü de
sonrasını değiştirmek ise senin elinde...

saklayabilir misin gözyaşlarını şimdi?
kaç ben/i yaşıyoruz,
kaç ben/i unuttum acaba
kaç tanesini öldürdüm yüreğimde?
hem yürürken/hem biterken/ herşey içiçe..
kocaman dev bir boşluk!
ama yine de iz bırakan..
sonsuzluk desen ucu bucağı olmaz
işte o kadar çok...

ıslak düşler resimlerde kalır belki de!
ya da bize hissettirmeden çekip giderler
tek bir kelime bile söyleyemedi...
o rüzgarların sesine takılıp gittiğinde
artık bu noktada sana hoşçakal diyemeden hem de!

Sema Zincir Kanmış

İçi Titremeli İnsanın Sevgiden

öyle pırıl pırıl,
öylesine temiz ki insan!

yaşayarak, acı çekerek,
sancılanarak doğurur geleceğini.

yalnız ve aciziz hayat karşısında...
anlamsızlaşır hissettikleri birden,

aldanış ve avunmalar içindayız hep...

oysa;
gözlerine bakınca...

içi titremeli insanın sevgiden!

Sema Zincir Kanmış

İçimdeki Huzur

hayeller üzerine kurulan umutlar
suyun içinde
çürümüş kazıkla
inşa edilmiş kulübelere benzer.

oysa gerçek bir yaşam;
geleceğin meyvesidir.
ona özen göstermemiz gerekir.

artık gerçekler üzerine kuruyorum umutlarımı
hayatım bile değişti birden...
çoktan kayalığın üstüne inşa etmiş olacağım evimi
ve farketdiğimde birgün
ansızın içimdeki huzuru anımsayacağım.

Sema Zincir Kanmış

İki Yangın Aynı Yürek Atışında

bir bahar esintisi gibi ılık,
bir gece gibi gizemliydi kokun...
yanağından masumca öptüğümde...

hep atacak iki yürek...
iki yangın.....
ama aynı yürek atışında!

ah!

beni deli sevdalara iten uzak sevgilim...
içimden hep seveceğim seni...
hep taşıyacağım hayalini
ve kalacaksın daima...

bana geceler kadar uzak..
güneş kadar yakın ve sınımsız!

Sema Zincir Kanmış

İlk Yaz Sevinci

ağaç doğabilmek için güneş
yayılmak için rüzgara
nasıl ihtiyaç duyarsa

ben de;

sığırcıkların ilk yaz sevincini beklemekteyim.
gönlüm ışık seline dönsün gelenle...

Sema Zincir Kanmış

İnadına Zamana

zaman
acımasızca
vurur
saate
canım yanar
ağlarım...
bedenim
yaşlı bir toprak gibi
yorgun
bakakalırım
ardından

büyük bir
silkinişle
hiç arkama bakmadan
uzaklara açılırım
ve güzelliklere
gülümserim
büyük bir zaferle
zamana inat
inadına zamana!

Sema Zincir Kanmış

İnanmadılar!

yüreğimin güzelliklerini
öyle açtım ki! sonuna kadar...
'bu kadar güzel bir yürek olamaz! ' dediler,
inanmadılar.

Sema Zincir Kanmış

'İnsan Denilen Erdem! '

sonunda...
insan denilen erdemın içinde taşıdığı "ruh'un" varlığını kavradım...
yolumu çizdim artık ...
biraz da,
herkesin içinde taşıdığı, ama sesini dinlemediği farkındalık! ...

içimizdeki haykırışlar, öfke, sevgisizlikler, bazıları için kader!
bi tanısanz kendinizi...
insan denilen "o güzel erdemın" hayatınıza sereceği güzellikleri..

yani gerçeği!

21.07.2010

Sema Zincir Kanmış

İstanbul Uyanıyor Yine

İstanbul uyanıyor yine bir şafak vakti,
Bir rakı sofrasından,
Seni seyrediyorum İstanbul, Rumeli Kavağı'ndan;

Masamda midye tava, pilakiler,
Elimde sigaram
Mis gibi balık kokusu geliyor ızgaralardan

Uzaktan...
Boğazın sularını aydınlatan balıkçıların fenerleri ağ atmış
Sabahın ayazında nafaka bekleyen eller! ...

İstanbul uyanıyor yine bir şafak vakti, sakın ve gizemli...
Kalamış'ta açar baharın ilk çiçekleri
Ezan sesleri, çan sesleri, martıların kanat sesleri..

İlham veren eserlere, akıl almaz düşlere
Sevgilere kucak açan, topladığın o gizemleri,
Bir madalyon gibi koynunda taşıyan şehir...

Güzelliklerin en kutsalısın bize sunulan
Şende yaşanan zaafılar, aşklar, çılgınca yok oluşlar
İçime sindirdiğim o güzel kokun...

Şiirler diyarı ey İstanbul!
Her semtin bir başka diyar,
Yüzyıllara kucak açmış koca ihtiyar...

İstanbul uyanıyor yine bir şafak vakti, suları yorgun ama dingin
Kah masum el değmemiş bir kadın,
Kah işveli, inadına güzel, davetkar bir dişi...

Geçmişten sızan bir hüznle,
Selamlarsın her sabah bizi.

Sema Zincir Kanmış

İzi Kalır

Çiğliklerin yırtar kulaklarımı
Zamanın acımasızca
Gülümseyen penceresinde
Şiler götürür anıları...
İzi kalır gönlümde
Nedenleri ve niçinleriyle!

Sema Zincir Kanmış

Kapkaraydı Gözleri Yalnızlığın

galiba...
ben seni değil,
sevmeyi sevdim yalnızca!

vurmuştu ayın şavkına gece,
kapkaraydı gözleri yalnızlığın...
pusu kurmuştu sevgilerin üstüne
ben yalnızlığın kara gözlerine büyülendim...

öyleyse...

şimdi isyanım niye!

Sema Zincir Kanmış

Karanlıktaki Adam

Adam stüdyodan çıktı
İçinde, işini iyi yapmanın mutluluğu vardı...
Paltosunun yakasını kaldırdı,
Dışarda hatırı sayılır bir ayaz vardı
Cebinden bir sigara çıkardı,
Çakmağıyla yaktı..
Derin bir oh! Çekti içine...
Asıl efkar şimdi başlıyordu işte!
Adam hüznle evinin yolunu tuttu,
Karanlığın içinde adeta kayboldu!

Sema Zincir Kanmış

Kardelenimdin!

yağmur vardı bu gün yine,
en şemsiyesiz halimde idim...
gezdim bir serseri gibi
umutlarım üşüdü, sarılamadım sana
yalnızlığımı bozan bir tınıydı sesin
yüreğimin karlı yamaçlarında filizlendin
özenle büyüttüğüm kardelenimdin!

Sema Zincir Kanmış

Katili Oldun!

masumca
umutlarımı
bırakmışım
avuçlarına...

katili oldun!

diri diri
gömdün beni mezara!

Sema Zincir Kanmış

Kısır Döngü

uzandım kırlara...
ellerimi açtım
ve yattım boylu boyunca
çayırlara...

çiçekleri, börtü böceği
ve kuşları izledim..
vadi yemyeşil
çiçeğe uzanmış dallar

güzelliğin ve gizemin
bolluğunu gördüm
üzerimde uzanan
masmavi gökyüzünde

bu ne kuş bolluğu böyle
yoksa...
göç zamanını mı
şaşırdı kuşlar?

zamanı yitirmede artık
soluk alışlar
donandı yüreğim
sevda ısıklarında

akışında zamanın
bu kısır döngümüzde
zamanı yitirmede sanki
soluk alışlar!

Sema Zincir Kanmış

Konuşmak Dokunmaktır

konuşmak dokunmaktır
dokunmak ise;
tanımanın ilk adımları
bu kavşakta...

geçip gidebilirdik de
sıradan insanlar gibi...

nelerin kenarından
'es'
geçmedik ki!

Sema Zincir Kanmış

Kovsan da Gitmem

Bir deli sevdalar gibi dolandın yüreğime
Bir yel gibi kuşatıyorum seni sevgimle
Öylesine ki, kovsan da gitmem
O denli yapışacağım kollarına!

Yaşadığımız süreç bunlara gebe
Düş gücümüz sınır da tanımaz...
O kavak yelleri eserken başımızda...
Rüzgarında seninle dolanıyorum
Hep 'tamam! ' diyorum ama sonra...
Unutuyorum sözlerimi bir bakışında.

Artık aynı şarkıdır dilimize dolanan
Usul usul 'hicazdan' yüreklere kazınacak olan
Söz! demiştik ya, imza atar gibi...
Takvime baktım,
Hazirandan sonra kocca bir Temmuz devrilecek
Bugünden başlayarak...
O güne değin takvim yapraklarına çeltikler atılacak
Askerin ' gel teskere gel! ' deyişi gibi.

O yola bakıp iç geçireceğiz ama sonra...
O sonrayı düşününce sıcak bir yel dolanıyor içimizde...
Sevgimiz öylesine yüce ki, kovsan da gitmeyeceğim,
O denli yapışacağım kollarına!

Sema Zincir Kanmış

Körkütük Sarhoş

gün batımında...
su katılmamış
şarap gibiydi yüreğin...

adı aşk mıydı?

nasıl da beni körkütük sarhoş ettin! ...

Sema Zincir Kanmış

Külleri Kalacak Yüreğinde

ya arkasında olacaksın sevdiğinin
adam gibi seveceksin yani...
ya çekip gideceksin kahpece
uzaktan bakacaksın
başı eğik gidişine...

pişmanlıklar yaşayacaksın
günler ve gecelerce.
ne güneşler doğacak gönlüne,
ne yıldızlar görünecek gecelerce...
aldanışlar, hayıflanmalar
yaşadığına bile pişman olacaksın
lanet okuyacaksın sevdiğine...

tökezleyecek ayakların
sürüneceksin dizlerimde
hiçbir şey fayda etmeyecek,
yalnız geçen gecelere ve günlere...

sonra;

tüm umutlarını yakacaksın
bir çıra gibi hem de,
yalnızca külleri kalacak yüreğinde!

Sema Zincir Kanmış

Mavi Ay

hani gökyüzünde koskoca bir ay var ya!
mavi ay dedikleri...
tüm yıldızları silmiş gökyüzünden...
suda parlayan yakamozlara döndürmüş
kendine bakan herşeyi
gece güne kavuşurken!

Sema Zincir Kanmış

Mavi Gecelerde

mavi gecelerde...
yıldızlar kaplar gökyüzünü
yıldızlar çiçek açar
demet demet gökyüzünde.

sevgileri yol yaparız
ucuca bağlayarak
aşarız sınırları, sevgiyi kucaklarız
karanlıklar,
ışığa döner gönüllerimizde.

Sema Zincir Kanmış

Mila ROSA (Rosa Luxemburg...) - DENEME-

/esmer, yakışıklı, Surunamlı bir babadan olma,
babaannesi Hollandalı, annesi ise Zehra... inadına çok beyaz mavi mavi gözleri sarı
saçları ile beyaz tenli bir kadın...nasıl bir bebek dünyaya gelmiş biliyor musunuz?
kumral saçları, zeytin gözleri, hafif güneş yanığı cildi ile bir su damlası Mila ROSA...

minicik ağız, fındık burunlu, zeytin gözlü tatlı mı tatlı...
dünyalara eşdeğer, melek gibi bir güzel!
evin neşesi, Hollanda'lı Mila ROSA..../

çok sevdiğim bir arkadaşımın torununun adından yola çıkarak kimliğine
hayran olduğum bir isme ulaştım. Rosa Luxemburg...

*

filozof, devrimci, Polonyalı bir yahudi kadınıdır; o küçük çelimsiz,
narin bir kadındır ama yüreği dev gibi büyük, bu yahudi ailesinin
olağanüstü kızlarıdır Rosa.. Alman işçilerinin öncüsü, insanlık dışı
işkencelere maruz kalmış, hayatının son günü ise; ölene kadar dövülmüş
ve ölü vücudu denize atılmış...

özgürlüğün bedelini ağır ödemiş ama özgür olamamış cesur bir kadın
Rosa....

kısa bir yaşam; bol koğuşturulmalı, sürekli gözetlemeli, çoğunlukla illegalitede,
tutuklanmalı, serbest bırakılmalı, hapse atılmalı, toplum çeperinde sürüp giden bir
yaşam onunki...Almanya'da vatandaşlığa alınmak için sahte evlilik yapan, sonunda,
başına gelecekleri çok iyi bilen şahadetle çizilen bir yaşam....

'daha korkuncu; düşünölmeyecek bir ölüm dansında' itilip-kakılan, bir insan...
insanlık dışı, acımasız olanlarla, işkencelerle sona eren bir yaşam...

kısa bir yaşam ama mektuplarında da bahsettiği gibi, coşku ve ilham dolu, büyük
zafeler elde etmiş, kıl köprüler üzerinde yürümelerle, büyük aşklar ve özlü küçük
mesajlarla dolu bir yaşam...

*

bu eşsiz kadının adını yaşatmak için konulmuş bebeğin adı... güzeller güzeli
anneannenin anlatımlarından yola çıkarak, minik Mila ROSA'yı ölümsüzleştirmek istedim
satırlarımda...

yaşamın ve sonun benzemesin Rosa Luxemburg'a, bahtın ve tahtın güzel olsun minik
Mila ROSA..Sen hep güzellikleri ve mutlulukları yaşa!

30.10.2010

Sema Zincir Kanmış

Mutluluk

'mutluluk'

gözünü açtığında dünyaya
gülümseyen bir ana yüreğidir sevgiyle...
sabahın seherinde odama giren
bi ışık huzmesidir yüzümü okşayan...

ılık bi yaz sabahında,
açık pencereden odama dolan,
civil civil kuş sesleridir.

mutluluk bi meltemdir;

eteklerinde ılık bi bahar yağmuruyla gelen...
yepyeni umutlarla
içimi dolduran bi çağlayandır.

mutluluk;

piyanonun tuşlarından dökülen bi nağmedir,
Bach' tan dinlediğim bi sonattır.

mutluluk;

bi tamburun sesinde sürüklenen
hüzzam bi şarkıdır yüreğimi titreten,
yurdumun türkülerinde yeniden sevdalanan.

mutluluk;

kucak açabilmektir yarınlara,
umutla bakabilmeyi öğrenmektir,
yüreklere açan sevdâ çiçeklerini kucaklayabilmektir.

mutluluk;

sevebilmeyi sevmek,
gülümseyebilmektir insanlara sevgiyle...

sevgiyle insanlara gülümseyebilmek!

Sema Zincir Kanmış

Nostaljik ve Doğal

Seni çiziyorum sevgiyle tuale,
İçimden bir nehir gibi akıp,
Bir ırmak gibi çağlıyorsun derinden
Renklere vuruyor ışığı sevgimizin..
Sarı, bir başka sarıya dönüşüyor sonra..
Rüzgarın okşadığı sararmış başaklara..
Mavi, yaşamımda ilk kez gerçek dinginliğinde..
Kırmızı çıldırıyor, turuncu duramıyor yerli yerinde,
Yeşilse göz kırpmıyor umuda..
Uzuyor renkleri yeni edinmiş benliğimizi
Sarıyor düşlerimizi ışıltılı bir kuşakla,
Fırçaysa parmaklarımda titriyor zangır zangır..
Kırmızıya boyuyorum seni, mora, yeşile...
Kuşatıyor, yeniden sevgiyle boyuyorum
Nostaljik ve bir o kadar da doğal!

Sema Zincir Kanmış

Ona Sımsıkı Sarıl

Eğer, gözyaşlarını tebessüme döndürüp
Felaketlerinde bile gülümseyebiliyorsan,
Hayatın tokadını yiyip,
Ayakta dimdik durabiliyorsan,
Yıkılan bir hayatı yeniden kurup,
Kaybolan yıllarını geri döndürebiliyorsan,
İlerlemiş yaşına rağmen hala çekici kalabiliyorsan,
Bütün çirkinliklerin arasından,
Güzellikleri yakalayabiliyorsan
Yüreğinde esen fırtınaları dindirip
Başını yastığa koyduğunda rahat uyuyabiliyorsan
Alın terinle, emeğinle geçinip,
Daima dürüstlüğün fazilet olduğuna inanıyorsan,
Eğer; kaderini değiştirebiliyor ve
Yaşadıklarından bir ders çıkarabiliyorsan,
Yine de her şeye rağmen, hayata dört elle sarılıyorsan
Yaşam senin avuçlarındadır artık
Ona sımsıkı sarıl.

Sema Zincir Kanmış

Öfkem Belki de Yaşamadıklarım

soruyorum bazen kendi kendime;
benim emek verilerek toplanmış,
acımasızca bastırılmış yaşantımı
hangi sarsıntı çözebilir diye?

tüm yeryüzü ağırlığı üstümde sanki,
olgunlaşmamın içinde eridi acılar.
bi daha direklere kafamı çarpmadan hem de!

mutlu olmanın sırrı, mutluluk aşılabilir
az kaldı...
sen keyfine bak!

NAZIM'ın dediği gibi:
'pişman değilim yaşadıklarım,
öfkem belki de yaşamadıklarım! '

Sema Zincir Kanmış

Öğrendim ki!

Hayatın acımasızca karşımıza dikilen şartları
Ne kadar dirensen de
Çılgınlıklarımızı paylaşacak
Birilerini aramaya iter bizi...
Öğrendim ki;
Tek ihtiyacımız olan sıcacık bir el
Ve bizi anlayacak yürektir
Sevgidir her yarayı saran
Zamanımız azaldığında ise,
Yapacağımız işlerin ardı arkası kesilmez,
Ve öğrendim ki;
Birini ne kadar severse yürek...
Hayat onu bizden daha fazla benimser,
Çeker alır senden!
Ve öğrendim ki;
Her yarayı saran zaman değil, küçücük bir yürektir!

Sema Zincir Kanmış

Ölürcesine

Her gün aydığında,
Sana;
Her "Günaydın! ' dediğimde..
Bir sabah güneşinin aydınlığını görüyorum,
Gülümseyen o sevgi dolu gözlerinde,
Sana;
Her gecenin bitiminde,
"İyi geceler! " dediğimde..
Alazlanmış gökyüzünün sıcaklığını,
İçimi yakan nefesini duyuyorum yüreğimde..

Yaşamak seni.. kıskanç bir bencillikle,
Yaşamak seni doyumsuzca, bitmeyen bir hazla,
Doyasıya yaşamak seni,
Ölürcesine!

Sema Zincir Kanmış

Öyle Gerçektir ki!

öyle gerçektir ki yüzün..
öyle masumdu ki gözlerin...
öyle sıcaktı ki ellerin...

dokunsam yanacaktı yüreğin,
dokunsan ağlayacaktı gözlerim...

gittin!

şimdi
çok uzaklarda...
bana gerçek kadar yakın,
bir düşünce kadar uzaksın.

Sema Zincir Kanmış

Özledim Çok Özledim

Özledim seni,
Yüreğimde yaşattığın fırtınaları,
Çocuk kahkahalarını,
Seni hissetmeyi özledim!

Resimlerimize baktım da dün...
Evimizi... oturduğun koltuğu,
Yemek yediğimiz, hep mutlu olduğumuz
Masamızı özledim!

Tıraş oluşunu,
Likörle içtiğimiz sade kahveyi,
En sevdiğin yemekleri yapmayı,
Seni sevmeyi özledim!

Çocuk gözlerini,
Şımsıcak sarılışını,
Bana hayran hayran bakışını,
Seni sevmeyi özledim!

Yüreğin titreyerek,
'Canım Karıcığım'.. diyen sesini,
Bakmaya kıyamadığım, doyamadığım
Gülen yüzünü özledim!

Yüzüne yüzümü sürmeyi,
Sıcacık ellerini,
O gülen gözlerini,
Varlığını özledim!

Artık seninle başlaşam da güne,
Seninle bitirsem de geceyi,
Bilirim ki geri getiremem seni...
İçimi acıtıyor sensizlik! ...

Bir yanım eksik şimdi,
Evimin neşesi, yaşam kaynağım...
Neden gelemiyorsun ki adamım,
Gittiğin yerden!

Sema Zincir Kanmış

Özür Diliyorum Kendimden

üzgünüm...
çatıştığım için kendimle
üzgünüm...
med/cezirler
yaşattığım için kendime
üzgünüm...
yüreğimi girdaplarda boğduğum için
üzgünüm...
paramparçalara bölündüğüm için
üzgünüm...
yıllarımı tarumar ettiğim için
üzgünüm...
hayata yenik düştüğüm için...

üzgünüm...
çok üzgünüm...

bu yüzden 'ÖZÜR DİLİYORUM!' kendimden!

Sema Zincir Kanmış

Rengarenk Kelebeklerce

beklenen gün geldiğinde
nasıl dayanacağız
yürek çarpıntımıza?
sevda denizinin coşan dalgalarına...

sevgimiz ki;

tüm dalgaları aşacak bir anda...
bir çok ilk yaşanacak
dar bir zamanda.

zamanı geldiğinde
saçlarına...

rengarenk kelebeklerce
usulcacık konacak olan...

çılginca, delice bir tutkuda! ...

Sema Zincir Kanmış

Rüzgarım

rüzgarınım, rüzgarımsın
birbirine dolanmış
esip duran,
duracak olan!

her noktamıza dokunmaya aday...
haberini olsun!

Sema Zincir Kanmış

Sabah Olmada

gökyüzü
sıyırdı bulutlarını
gecenin katran karanlığında,

gün...

yeni doğmalara gebe,

sabah olmada!

Sema Zincir Kanmış

Sadece SENin BİLDİĞİN!

sen ki bulut toplamadasın
güneşi yağdırarak toprağına
derinlerden akan sular gibi
suskun

sen ki bulut toplamadasın
yüzlerce kırılmışlığı yakarak
çalı çırpı niyetine
öfkeli

sen ki bulut toplamadasın
yüreginin son yangını uzatarak gökyüzüne
coşkulu
delicesine

o an geldiğinde
bir dokunuş yetecek
kelebeğin kanadınca
ateşleyecek onca birikmiş
şenlenecek damlaların trampetinde tuvalin
ardındaysa bir gölge
sarıp sarmaladığın
en kuytu yerlerinde şarkısı
sadece senin bildiğin
o soluğu ki dokunuşun
onda gizli.

14.06.2008/Ank.

Sema Zincir Kanmış

Sağnak Yağmurlar Gibi Geldi Pişmanlık

Ruhum öyle delik deşik,
Öyle zor ki tamiri...
Yalnızlıktı belki
Zavallı kalbimin özlediği...

Aşkı ellerime sunacaktı
Söz vermişti..
O da gitti!
Bir gün anlar belki dönmesi gerektiğini..

Henüz zaman bitmedi..
Çilem dolmadı demek...
Toprağa acı vermeden...
Ağaçlar bile büyümüyor ki,

Bedenim en acı esareti
Taşıyor şimdi..
Zalimce tuzağa yakalanmış
Masum bir ceylan gibi...

'Keşke' ler içinde yaşamak
Çok ağır bir bedel...
Yanan ateşe bile,
Bir bardak su dökülmez ki!

Yüreğim acır,
Sızım sızım sızlar içim
Artık kendi yalnızlığımla başbaşayım
Sağnak yağmurlar gibi geldi pişmanlık...

Bahane bulamıyorum,
Bulmak da istemiyorum zaten
Kendi kendimi bitirirken,
Camdan sızan kahpe ay ışığına neden izin verdim ki?

Sema Zincir Kanmış

Sana Yangın, Senin Gibi!

Biraz önce yüreğimizi konuşturduk
İçinde yüzdüğümüz sevgi bahçemizle birlikte
Olağanüstü güzel bir duygu bu...
Atan yüreklerin adresini bilebilmek...

O kalp ki;
Sana yangın
Senin gibi...

Yüreğimin içinde yatan bir gizsin!
Herşeyi kuşanmaya yatmışsın
Düşleri seninle başlayıp, seninle biten..

'O gün orada olacağım' diyorsun
Yüreğim çeperleri zorlayacak
Gözlerim bir mih gibi saplanacak gözlerine ve
İçimdeki yangınla tutuşan bir meşale gibi

Bakacağım ardından
sen
uzak
diyarlara
gideceksin!

Bir mektubun zarfı gibi
Ama içi burada kalan....
Her gün bıkip usanmadan okuyacağım seni...

Yazacağım sonra...
Anadolu Türküleri'nin hüznü ama
Bir o kadar da tutkulu coşkusu gibi derinden..

O melodiye yakaladın içimde sevgi bahçeleri olan
ve sürekli yeşil kalacak olan bahçeler!
Bu düş bahçesinde bir gün..
Dansın tutkusunu yaşayacağız birlikte...

O kalp ki;
Sana yangın
Senin gibi...

Hoşçakal sevdam
ve nazlı söğütağacına
Hoşçakal.....
Yüreğimi bırakıyorum avuçlarına! ...

Sema Zincir Kanmış

Sarhoşluğum

biranın ayrı bir sarhoşluğu vardır bende
tatlı bir rehavet çöker içime...
kendimi hafif, rahatlamış hissederim içince,
bir-iki bardak hızla gider önce
buz gibi köpük köpük biram...
ama 'Efes' olmalı
sıra üçüncüye gelince
minik bir yükselişe geçerim, ölçülü
bira içerken caz dinlemeyi severim
Beyoğlu'nda Beyoğlu Pasajında...

rakı; içkilerin kralı
ayrı bir tadı vardır bende
açık havada, fasl-ı muhabbette
nasıl da duygulanırım
sabaha kadar rakı bardaklarımı
ağır ağır yudumlarım
bir elimde sigaramla
o beni rezil-rüsva etmeden
sarhoşluğun doruğunda bırakırım.

bir de dostlarım yanımdaysa eğer
usul usul eşlik eder olurum
yüreğimde titrer kanun, ut, tambur sesi
derken Türk Sanat Müziğinin
nağmelerinde kaybolurum
kah hüzünlenir, kah mutlu olurum
dönülmez bir akşamın ufkunda...

şarabın ayrı bir yeri vardır bende...
özel bir günü kutluyorsam eğer;
tercihim kırmızı şaraptır, 'Villa Doluca'
etli mantar soteyle ne güzel gider
şarap içince al al olur yanaklarım
gözlerim pırıl pırıl
şarabın sarhoşluğunu hiç sevmem
sabahları baş ağrısından kudururum.

beyaz şaraplardan 'Moscoda'dır tercihim
yanında balık-rokayla
tadına doyumaz buruk lezzetinin
denize karşı hafif müzik eşliğinde
şarap içmeye bayılırım
Tanrı'ların içkisini yudumlarken
efsanelere dalarım.

tekila; içkilerin en romantiği
limon dilimleri ve tuzla,
fondiplerim küçük kadehleri
tatilde, yaz akşamları
kıyıda, bir sahil lokalinde
ayaklarında deniz, üstünde mehtap

bayılırım tekila içmeye
ama dikkat et!
hızla gidersen eğer, kaçırsın keçilerini

işte benim içkilerim, küçük mutluluklarım,
tatlı sarhoşluklarım...
kadehlerde bazen mutluluğu yakalar,
bazen teselli bulurum...

bir de aşk sarhoşluğum vardır benim...

sevdim mi sonuna kadar,
bütün benliğimle, bütün yüreğimle severim
dürüst bir insan olsun sevdiğim, yeter!

23 Mayıs 2000

Sema Zincir Kanmış

Sarı Güller Ağlasa da!

gülümsettin
içine sevginin konuştuğu her şey
evrenin en güzel yemişidir
ve dallarında beklemede bir ağacın..

ulaşılamayacak denli uzaklarda
ama bir o kadar da içinde olan..

gözlerimi çevireceğim gökyüzüne
ve gülümseyeceğim sana zaman zaman
bir tek bulut bile olmayacak
senden başka..

sarı güllerde arayacağım bakışlarını
hüznün şarkılarını dinleyerek..

hadi olduğun yerde bağır avaz avaz sessizce
'seni seviyorum! ' diye...
içimde yankılanmada sesin
denize atılan bir çakıl taşı misali yankılanmada hem de...

bu bir düşün belkide
ama ben bu düşün çok seviyorum gözlerinde..

hikayeden, şiirden de öte..
yazıldıkça okunan bir roman gibi belki de
yaşadıklarımız ve yaşayacaklarımız...
bir şekilde sessizce.. konacak bir yerlere

bizimkisi, bize ait bir fırtına her an, altüst eden
yeni renklere ve seslere gebe...

uzak ama bir o kadar da yakın gökyüzü
elimi uzatsam hani dokunacak gibi..
böylesi bir akış seninle birlikte geldi
sarı güller ağlasa bu halimize

düşümüzde bir gün kırmızı güller açacak
sarı güllere inat, gökyüzünde...

ve gülecek ilk kez söğüt ağacı sallayarak
onca yaprağı bu akışı kutsarcasına
sarı güller ağlasa da,
düşümüze merhaba diyeceğim, merhaba!

Sema Zincir Kanmış

Sarıyorum Hayaline Şakası Yok!

seni özledim bitanem
anılarımın içinde dolanıyorsun
senden esen rüzgarlar dolanıyor içimde
şakası yok biliyorsun

seni seviyorum
diye haykırıyorum avaz avaz
bıkıp usanmadan söylenen
bir şarkı gibi...

sarıyorum hayaline
yüreğimin her kıvrımında
atan ismini anımsayarak
bu güzel düş bitmesin diyerek

gerçeklerin acımasız ve katı dünyasında
bir düş gibisin, düşümsün
parmaklarıma vururken yürek atışların
adını suya yazıyorum, düşlerimizi de

sarıyorum hayaline yine
yüreğimin her kıvrımında
atan ismini anımsayarak
kalp atışlarını yüreğime serpiyorum.

Sema Zincir Kanmış

SARoz'da Gün Batımı - DENEME-

erguvan renkli bir siniye dönüştü güneş, yedi rengini de içine kuşatarak.
acelesi var gibi, bir göründü bütün haşmetiyle... aniden yok oluverdi mor tepelerin
ardından sessizce...

gündüzün sıcağından yorgun düşmüş deniz, açmış kollarını iki yana; yumuşacık bir
ninni gibi fısıldaşırken sahille... saka kuşları ve kırlangıçlar denize selam durarak,sürü
halinde, geçip gittiler sessizce..

akşamı selamlar gibi, tekneler nazlı nazlı sallanmada şimdi...
dalların arasında cıvıldaşıp, şarkı söyleyen kuşlar...

kum/ deniz
deniz/rüzgar
ben ve deniz/ben ve rüzgar...

toprağın yüzümü yalayan sıcaklığı...
bir dinginlik, bir sessizlik...

ruhum da deniz gibi, rüzgarın tatlı esintisine bırakıverdi kendini....

Saroz/15.08.2010

bir gün daha bitti...
Saroz'da güneş, yine cehennem gibi ortalığı kavurdu ve gitti...
deniz yine kendi benliğine, tekneler dingin suların koynunda uykuya çekildi...

kuşlar ağaç dallarında akşamın ılık esintisine türküler söylemede...
pusu çöktü denize ve gökyüzüne... sular bembeyaz, süt gibi bir köpük sanki...
ıslak kumlar sırtından yorgun günü silkelemede. İskele dingin bir sessizliğe büründü,
tıpkı ruhum gibi...

SARoz Körfezinin en sevdiğim saatleri...

bir saat içinde; uyuyan bu masum çocuk, geceye giyinir, süslenir, tıpkı aşüfte bir
kadına dönüşür...kuşanır gecenin her türlü mavisine moruna, takınır zillerini
parmaklarına... bir döndü mü işveyle, bir anda ENDÜLÜS'te sanırsınız kendinizi!

SARoz'un bir de sabah kahveleri meşhurdur...
konu/komşu, çağırılır/toplanır her gün başka birinde, denize bakan verendalarda yapılır
sabah kahveleri...

şekerli, orta, sade kahveler...
yanında kurabiyesi, çerezi, muhallebisi...
kaynaşır insanlar, sohbetler, kahkahalar...
mişler, mışlar, vıdı vıdılar...
SARoz'un sabah keyfi kahvelerinde yüzlerce nağme var!

SARoz/16.08.2010

Sema Zincir Kanmış

Sen Deli misin?

beni
deli gibi
sevdiğini söylüyorsun ya!
sen deli misin?

Sema Zincir Kanmış

Sen Herşeye Bedelsin

işte yine telefon ettin
işte yine beni altüst ettin...

'hadi işine bak oyalamıyayım seni' dedin
oysa benim işim seni düşünmekti!

bir an;

öylesine yorgun düştüm ki bitanem
saatlerdir seni düşünüyordum,
paylaştığımız o geceyi düşünüyordum...

'gece, sen ve ben'...
ve yaşadığımız o haz dolu saatler
ve masada Moscada şarabımız
plastik şarap kadehlerimizle,

dışarda,
delicesine yağın yağmurun,
asgınca sahile vuran kudurmuş dalgaların
ve esmekten bitap düşmüş
ama hala esen fırtınanın sesinde
neler paylaşmıştık...

bu tarihi kazıdım yüreğime
beynime kazıdım silinmecesine!

biliyor musun?
bazen hile yapıyorum...
sana söylemeden filmi geriye sarıp,
'o' anı tekrar tekrar yaşıyorum
'Sen Herşeye Bedelsin'!

Sema Zincir Kanmış

Seni Çok Özledim

sığırcıkların ilk yaz sevincinden topladığı,
akşamın ılık bir yorgan gibi örten,
sabahı bir tül gibi aralayan yumuşak
ve sessiz gülüşünü,

gülünce dudaklarının arasından
denizde güneşin çakıl taşları gibi
duran sevgilim, eşim, arkadaşım

özledim seni çok özledim can yoldaşım!

Sema Zincir Kanmış

Seni Hinzır

okuduğum her kitapta
gördüğüm her yüzde sen
sevdaya dair
dinlediğim her şarkıda sen
aldığım her nefeste
içtiğim suda
yediğim ekmekte
uykularımda
düşlerimde
boyadığım tualde sen
mavilerde
renklerde
kırlarda
söğüt ağacının yapraklarında sen
mevsimlerde
attığım her adımda
damarlarımda akan kanda sen...
sen ve daima sen..

sen ne hınzırsın sen!

Sema Zincir Kanmış

Seni Seviyorum

sana susamışlığın,
sana açlığın,
sana sevgimin,
sana gönlümün,

sana bütün yüreğimin
sesiyle sesleniyorum...

'seni seviyorum! '

Sema Zincir Kanmış

Sensiz Kalınca

bitanem,

meğer gidilen yol
ne uzun...

beklenen tren
ne geç gelirmiş....

sensiz kalınca!

Sema Zincir Kanmış

Sessiz ığlığımdan Baykuşlar ÜRKER -DENEME-

Denizlere kıyısı olan bir şehirden, yağmurlu bir Eylül akşamı süzölmüşüm sessizce...Bir lirin sesine binip gelen masala düşmüşüm yolum..uzak iklimler gibisin şimdi bi türlü gelemeyen! sevdalarım mayalandı, yıllanmış şarap tadında...

sevda/çığlığıdır yeniden dirilişin bi de içkisi şairlerin!

*

Bir gece yarısı titreyerek uyanırsın, yaşlar süzölür gözlerinden, kimseler duymaz seni, sessiz çığlığından baykuşlar ürker! gecenin en koyulaştığı anda, 'batık bir gemiymiş aşk bu limanda dersin'! gecenin en koyulaştığı yerde ölümü kucaklırsın masmavi yüreğinle...

*

Hiç bu kadar uzun susmadın sevdiğim... Hiç bu kadar uzun gitmedin bilmediğim yerlere!

/Denizin dibinden bir avuç sevgi çıkarırken vurgun yedi dalgıç...
çiğer bitse de yürek atmakta
çünkü sevgi dipte hala ışıldamakta../

Acıyı hissetmiyorum, sevmeyi beceremiyorum artık!

Her deniz bir martı,her rüya bir uyku,her nota bir şarkı,her mezar bir ölü,her ağaç bir kök bulur ama seni bulmak imkansız!

/Ölmek dünyada unutulup gitmekmiş, ölmek bir kefen giymekmiş, ölmek o soğuk, o korkunç ve o kara toprağa girmekmiş.../

Seni unutmak mümkün mü sevdiğim? Sen beyaz keten elbiselerini giydin... sıcacık bir toprakta, doğanın kucağında, yemyeşil bir yorganın altında uyuyan küçük bir çocuksun şimdi...

sonsuz sabrı, sonsuz sevgiyi, sonsuz şevkati, cesareti ve umudu ateşleyen bu sevgide; farklı bir müziğin çığlığı vardı. bu şehirden her gidişinde sanki şehri ben uğurluyordum...o sevgiler eski zaman sarhoşluğunda gizlendi.. şimdi,boş bir kovadır kuyusundan çekilen...

/Geceyi deniz tutmuş, kalbimi hasret,
hangi sularda ayak izlerin,
hangi kaptanın seyir defterinde kalmış gözlerin?

çaresizliktir, hiç bitmeyen bir senfonidir sessizlik ve sensizlik!
sessiz çığlığımdan baykuşlar ürker.../

01.11.2010

Sema Zincir Kanmış

Sevda Yüklü

aylardan Temmuz
mevsimlerden yaz...
susmadı yüreğimde acıyla tınlayan saz.

gitme!

yüreğimin derinlerinde,
daha sana söylenecek
sevda yüklü nice türkülerim var!

Sema Zincir Kanmış

SeVGİ..

sevgi;
içimizde/dışımızda
karanlıkta/aydınlıkta

hep içimizdeki ışıktadır...

sevgi/sen
sevgi/ben
sevgi/biziz sonuçta,
sevginin ta kendisiyiz aslında...

sevgi; özüdür insanın ve hiç bir zaman kontrolü elimizde olmayan!

sevgiyi yapamazsın,
sevgiyi talep edemezsin,
sevgiyi idare edemezsin...
saadece yoğurup, şekil verebilirsin, emek verebilirsin...

sevgi/şevkat,
sevgi/anlayış,
sevgi/ilgi,
sevgi/içimize dolan bir ışıktır...

sevgi; annemin sımsıcacık kollarında, vita tenekelerinde yetiştirdiği rengarenk beganyalarda, sardunyalarda, küpe çiçeklerinde...

sevgi; bir çocuğun gözlerindeki masum pırıltılarda, ay ışığının denize vuran şavkında...
alazlanmış akşamın bulutları yakan kor alevinde...
bir martının bembeyaz kanatlarında,
bir tamburun nağmelerinde...
yürekleri titreten, ezgin bir türküde...
pencereye konan kelebeğin, özgürce uçuşan kanatlarında,
cıvı cıvı şakıyan kuş seslerindedir.

sevgi; Sakızağacı sokağında üç katlı, beyaz yağlı boyalı, ahşap evimizin anılarında...
Madam Virgin'in yoğurduğu paskalya çöreklerinde... çocukken kardeşimle paylaştığımız
yatak odamızın denize bakan penceresinde Iodosun getirdiği cama yapışan tuzlu su
lekelerinde...

sevgi; babaannemin, mutfağa bakan bahçede, iplere dizdiği çirozlarda... sahilde;
denizin narin kumlarında, istiridyelerde...

sevgi her daim burada, ve bir nabız gibi atmaktadır... Pastoral bir senfonidir, rüzgarla
elele tutuşmaktır!

15.08.2010/SAROZ

Sema Zincir Kanmış

Sevgin

gözlerinin içiyle gülen
yüreğimin penceresini
araladım dün,

bir ilkbahar akşamının sıcaklığıyla
yayıldı sevgin içime sımsıcak..

Sema Zincir Kanmış

Sevincimi Yitirdim

seni aradı yüreğim bu gece
içim ürperdi...
hüznün yalnızlıkla birleştiği yerde
sıcacık dost sesin nerde?

şimdi...
avucumda umutlarım,
sensizliğin olduğu yerde
sevincimi yitirdim!

Sema Zincir Kanmış

SeviYORUM HAYATI! ... DENEME II

`sağanak dediğimiz, küçük damlalardan ibaretmiş hayat...
ufacık bir yağmur,kocaman bir toz bulutunu yok edebilirmiş.'

*

ah! gecelerin simsiyah gözleri gibi... bana baş eğdiren keder...
yine sabah olsa, yine güneşler doğsa..
her gece kahrımdan ölüyor ve her sabah bir çiçek gibi yeniden doğuyorum
filizlerimden..

"Hatıralar dal istiyor / Kuşlar gibi konacak."

suskun kaldığım....saklandığım, ertelediğim, vazgeçtiğim gizli bahçemden çıkıp,
kırlara uzanasım gelir.. güneşin titreyen gözleri içimdeki fırtınaları dindirir...

/anlamadım yıllar nasıl da uçup gitti..
oysa öyle çok değerliymiş ki zaman
hep acele etmem de zaten bu yüzden.../

**

İnsan olmanın erdemiyle ayakta kalmayı başarabiliyorsunuz bütün sevgisizliklere inat.
Her gelen fırtınalar, boralar sizi biraz daha mücadeleci yapıyor hayatta. Daha bir
sarılıyorsunuz hayata. Ben her durumda, her şartta yaşamı seviyorum ve herşeye
rağmen tüm acılarımı yüreğime gömüp gülümsüyorum hayata. Ve bi sünger gibi içime
çekiyorum artık hayatı...

şimdi gün geçtikçe uzaklaşan...ha sığındım, ha, sığınabileceğim başka İstanbul da yok!

/yüreğimde deniz ürperir...taaa uzaklardan sevgilinin sesi gelir
yıkılsa anılarımda İstanbul'umun yorgun gök kubbeleri...
aklıma çocukluğum, gençliğim gelir.../

....

yaşamayı öğreniyorum galiba! ... ve kendimi seviyorum, seviyorum hayatı..

04.08.2010

Sema Zincir Kanmış

Sımsıcak Bir Dalga Gibi

sımsıcak
bir dalga gibi
yayılacaksın bedenime...
sevgiyle dolu bir hüznle

sıcak bir akış...
gelecek günlerin
dansında düşler kuran bir bekleyiş...

bir yerlerde
sevgimiz ve tutkumuz mayalanacak...
onca mayalanan tutkuya yüreğimiz zor dayanacak...

öyle birleşecek ki dudaklarımız,
dudaklar da ellerimiz gibi kilitlenecek
sımsıkı ve sımsıcak...
mucize meyveleri olacak hayatımızın o öpüşler!

sevginin dili çözülecek böylece...
akacak dolu dizgin, dörtnala sözcükler...
güneş, doğan ruhunu
bedeninle birlikte dağın doruklarına çıkaracak!

Sema Zincir Kanmış

Silmek İstedim

silmek istedim...
dünyanın bütün silgilerini kullandım ama,
bir türlü yüreğimden seni silemedim!

Sema Zincir Kanmış

Solgun Yalnızlığında

soldum..
sararan güller gibi...
benzim sarardı...

soldurdun umutlarımı,
soldum...
sapsarı güller gibi!

yüreğim soldu
rengi;
içine beyaz karışmış kırmızı gibi...

soldum...
üzerine güneş vurmuş
bir perde gibi...

soldum...
bir kenara atılan
sararmış bir patiska gibi!

soldum...
solgun bir mum ışığında...
yağ kandilinde eridi umutlarım!

soldum...
hazanda dökülen yalnız yapraklar gibi...
soldum, solgun yalnızlığında!

bilmediğin bir gerçek vardı hayatımda...
aslında ben hep SOL'düm
portenin FA anahtarında!

Sema Zincir Kanmış

Söğüt Ağacına

ne eğersin
başını söğütağacı,

neden dalların hep eğik böyle?

Sema Zincir Kanmış

SuSmA!

alazın toprağa vurmuş şavkında
kanla sulanıyorsa bu vatan, görev zamanıdır,
haykıрма zamanıdır, haykırın haykırabildiğiniz kadar!

Sema Zincir Kanmış

Şarap Kadehten Taştı

hayatın iplerini serbest bıraksan
çekip sürüklüyor çok uzaklara
alıp götürüyor başka diyarlara
çeksem kısaltsam...
gem vuramıyorum
yüreğime, sevdalarım...
suskunluğum umarsızca
sevgisizliğe mahkum ediyor
kelepçeliyor yalnızlığıma...

yaktım resimlerimi belleğimde..
küllerini savurdum maziye yok olsun diye
kayan bir yıldızdı ellerimden artık hatıralar...
gömdüm yüreğime...
sımsıkı düğümler attım
bir daha canımı acıtmasınlar diye

kimbilir kaç gün, kaç mevsim yüzleştim kendimle
geceler tanık oldu yalnızlığıma..
gün oldu tomurcuklandı çiçeklerim..
gün oldu esti boralar, fırtınalar....
bir tek içimde yaşayan çocuk terketmedi beni
bir tek umuda göz kırptım solan umutsuzluğa inat

bağışladım hatalarımı, günahlarımı
yalnızca sevmeyi öğrendim tüm sevgisizliklere inat
ne kapılar kapandı yüzüme.. yılmadım
ne kapılar açıldı gönlüme...ulaşamadım
bir yerlerde yanlış yaptım ama ne
galiba..
şarap kadehten taştı,
sarhoş şaraptan bıktı!

Sema Zincir Kanmış

Şatıfıllı Hanım Hoş Geldin!

Temmuz üfürmede yakarak değdiği her yeri,
Yıl yetmiş yedi, ayınsa yirmisi
Tazecik bir filiz araladı perdeyi...

Aceleci, hoyrat, biraz da bugünkü gibi
Kocaman bir 'ıngaa' sesi
Sonra...
Onca acım, yorgunluğum bir anda eridi, gitti
'Meleklerle eş bu güzeller güzeli, benim bebeğimdi! '

Nehirleşen bir ışık seli sonunda gelmiştin işte
Avuçlarımdaydı bir çiçekçe narin bedeninin
Kokladım
Kokladım...
Doyamıyordum
Güllere eş mis kokuyordun...

Pen miydin, melek miydin sen neydin?
Masumiyetin her zerrende bağırıyordu avaz avaz
Melekler kadar masum bebeğim
'Şatıfıllı hanım' hoş geldin!

Sema Zincir Kanmış

Ŗiir Dostlarıma

kah hüzünlü, kah mutlu
duygular yaşatırsınız bize
Ŗiirlerin doruğuna çıkararak,

her Ŗiir dostu tek bir yürek olur.
sizinle, sayenizde...
çeker alırsınız bizi,
yüreklerin çağlayan derinliklerine!

Sema Zincir KanmıŖ

Tanrıdan Dileğim

Sen gideli bana ne haller oldu bilsen
Sevda atesin kor gibi dağladı yüreğimi
Oysa; Tanrıdan dileğim sadece bir taneydi
‘Yaşamak’ ama sonsuza dek kollarında!

Sema Zincir Kanmış

Tanrı'nın Gökyüzünden Denize Serptiği Yıldızlar Sanki

daha bi gün bile geçmedi Marmaris'ten döneli
bi film şeridi gibi geçti gözlerimin önünden
o kıyı şeritleri...

kum bembeyaz, deniz zümrüt yeşili
toprağın gitgide kızıllaşan rengi
rüzgarın gitgide kızışan esintisi
bitkilerin çiğ gibi aktığı tepeler...

etrafında kocca bi deniz, bi yosun kokusu
köpük köpük dalgalar...
denizin yellere karışan rüzgar
ruhumun derinleklerinde can bulan...

deniz, alabildiğine uzanan deniz
tuzlu esintisi ninniler söyler...
kumsalında ak ışıklar saçan kumlar
ay ışığında yıldızlara benzer

deniz dibinde
en az bin yıl yatmış bir anfora
kim bilir, içindeki şarapla
hangi tanrıya sunulmayı bekler!

buhur ormanlarının gölgesindeki
Bodrum, Fethiye, Marmaris, Gökova, Datça...
kıyısındaki koylar, yeşil kıyıları, bodur ağaçlar
bahar gelince ak günler doğar
toprak yeşerir, sürgünler mavileşir

yeşilin alabildiğine yeşil,
mavin alabildiğine mavi...
tabiat ananın elinden çıkmış bi dantel misali
tanrı'nın gökyüzünden denize serptiği yıldızlar sanki
deniz ortasındaki adacıklar!

Sema Zincir Kanmış

Tanrı'nın Sanat Eseri ' OYA ÇİÇEĞİ' - DENEME -

siz hiç 'oya çiçeği' gördünüz mü? ben gördüm, aşık oldum ve sizin de görmenizi istedim!

tek bir gövdeye durmuş bedeninin ortasından kollara ayrılmış narin gövdeni, yüzlerce tomurcuğa yatmış dal ve yaprak süslemede...

zar gibi, lüle gibi, yaprakları ipek gibi... kıvrım kıvrım süslemekte. sarı tomurcuklarınsa kelebek kanatlarıncası... pembeden eflatuna dönüşmüş zarif çiçeklerinle; bir lirin sesine binip gelen bir oya gibi, nakış gibi işlenmiş yüreğine... rüzgarın tatlı esintisiyle selamlıyor bizi, Tanrı'nın Sanat Eseri ' OYA ÇİÇEĞİ'.

SARUZ Körfezinin sevda bahçelerinde, canım oya çiçekleri.

17.08.2010/SARUZ

Sema Zincir Kanmış

Tutkunun Ayak Sesleri

o saatte seninle olacağım
gökyüzüne bakarak
orada kuracağım otağımızı
heyecanlı bir tutkunun
ayak sesleri ilerliyor
içimizde ve dışımızda habire...

kollarım...
seni sarmak için
uzanmaya adây beklemede...
fırtınada rüzgar sürekli dönüyor,
yeni tadlar yükleyerek yüreklerimize.

12.07.2010

Sema Zincir Kanmış

Tükendi Sevgiler

hayallerimiz vardı yaşayamadığımız
düşlerimiz vardı gerçekleştiremediğimiz
yalnızlığımız vardı paylaşamadığımız
yaşama arzumuz vardı tüketemediğimiz...

tükendi sevgiler
hayallerin gölgesinde birer birer
ne istediniz, neler buldunuz?
bir sevdaydı yüreklerde yaşanan
kıymetini bilemediniz!

Sema Zincir Kanmış

Umutlarımı Bembeyaz Papatyalar

Umutlarımı bembeyaz papatyalar...
Onları katran karasına boyadılar!

Sarı güller gibi soldu umutlarım...
Söğüt ağacı kurudu yalnızlığından...

Kelaynak kuşları misali...
Nesli tükendi gerçek sevgilerin...

Bembeyaz martılarımı...
Simsiyah bir okyanusta boğdular!

Sema Zincir Kanmış

Ve.... AŞK.....

Ve geceydi,
Ve sitemdi,
Ve islanıyordu AŞK!

Karanlık kuytuların toynaklarında, gönlüme ışık seli gibi doğuyordu.

Ey AŞK;
Hoşgeldin!

Sana bi kez daha acılarımı adıyorum, kanlı sunağında kalbimin...

Ve AŞK;
Bir sevgidir iki ayrı bedende yaşanan,
Başka bir bedende toprağa verdiğin ruhunun yasını tutmaktır.
Ya da gerçek midir hayatımızda, bi düşünür?

Ve AŞK;
Bir gül bahçesidir, dikenleri ruhumuzu acıtan,
Bir sevdadır, yaşanan, bir tutkudur yürekleri dağlayan!
Çözülemeyen bir bilmecedir, bir şarkıdır eşlik edilen,
Şevdanın saz sema-i'sidir gönülleri titreten!
Dudağına öpücük kondurulup, uyandırılan bir sevgilidir...
Gözyaşlarıyla yıkanan!

Ve bir şiiirdir AŞK!
Tarifsiz acılara düşeni anlatan...

Tanrım! Geceyi bizim için mi yarattın? Böylesine gizemli ve güzel yaptın?

Ve AŞK; Akkor halindeki bir kömürü avuçlar gibi sevmektir birini..
seviyorum derken adını göklere yazmaktır.

AŞK; bi tutkuda resim yapmaktır, tüm çılgınlıkları göze almaktır.
Bazen toslamak bir direğe, duvarlara kafanı çarpıdır.
Ayaklarının yerden kesilmesidir, bir su damlasında boğulmaktır.
Acının sessiz gözyaşlarıdır.

Ve AŞK;
Kızamık gibi geçirilmesi gereken bi hastalıktır.
Dinginlik değil, yanmaktır alev alev çılgın bir yüreğe..

Ve AŞK;
Bir saç mangalının küllerinden doğan,
Bir güneştir, yakar kavurur heryanını,
Yüreklerde yaklaşan bir kasırgada kaybolmaktır.

Ve AŞK;
Bir kanat olur, göklere uçurur sizi, ayağınızı yerden keser,
Bir sevda olur yüreğinize, açılırsınız ucu bucağı olmayan denizlere...

Bir bulut ağlar içimde,
Bir gemi kalbimde arar ülkemi...

Ve AŞK;
Bir Bach konçertosunda yüreğine dokunmaktır, yakan çingene dudaklar gibi...

AŞK; affetmez!

Hüzne batık dalgalar gibiydi yüzün...
Denizin pencereleri sürgülüydü,
Baharı seller götürdü, boğuldu yaz!

Birden yağan yaz yağmurları gibi gelen,
Sarp dağ yamaçlarının uçurumunda açan nadide bir çiçektir.
Çöllerde susuz kalabilmektir. Kalbinin yolcusuna ağlayan "solgun bir al güldür! "

14.07.2010

Sema Zincir Kanmış

Yakmaya Devam Edecek

her köşesinde
bir anı taşıyorum
geçmişin ayak izlerinde...
bir ağacın dallarına asılmış
eski dostlar gülümsüyor...
kanatlarım olsaydı eğer...
ayaklarım kaymazdı benim...
düşüncelerim
çığ olup akmazdı...
her yağmurun sesinden sonra
toprak kokardı anılar...
bir çiçek
eski sevgilinin kokusunu hatırlatmazdı...
karanlıklarda kaybolmazdın...
bir bulut yıkamazdı yalnızlığını...

umutluyum herşeye rağmen..
bir gün ateş düşecek
mutluluk her yeri
yeniden, yine...
yakmaya devam edecek!

yüreğim dalgalar misali kabarmakta..
girdaplarında kayboldum çıkmazların! '

Sema Zincir Kanmış

Yalnızlar Sokağı

Yalnızlar sokağında yürüyorum
Yüreğimde tarifsiz kederler
Derin derin yudumluyorum yalnızlığımı!

Kaldırımında saç-başı dağınık
Bağrı açık bir adam
Kir-pas içinde...
Yüzüne bakıyorum
Belli ki aç...üstünde yırtık giysiler,
Gözlerinin ferisi sönmüş,
İçindeki hayat böceğini çoktan öldürmüştü!

Büzülmüş kaldırımında, sabahın ayazında
Belli ki üşümüştü.
Onu bu hale getiren
Kim bilir ne dertleri var!
Yaşamak buysa eğer, adam yaşıyordu
Aç-bi-ilaç, çulsuz ve damsız
Belli ki umutsuz, bir başına...

"Umudumu bıraktım ona
Yalnızlığımdan utandım! ..."

Yalnızlar sokağında evlerin damında kasvet
Yıkık-dökük, viran, ahşap evler
Ocağı sönmüş, bacası tütmez evler..
İçlerinde kim bilir?
Ne hayatlar sönmüş! ...

Yalnızlar sokağında bir çocuk
Yüreği büyümüş, kendi küçücük
Benzi solmuş, gözleri kocaman
Belki anası yok yada babası
Yada birinin eline emanet
Çocuk dünyasına küsmüş!
Başı önünde,
Kocaman gözlerinde korkular
Sevgileri yitirmiş
Yanağında yaşlar, yüreği acılar içinde...

"Sevgimi bıraktım ona,
Yalnızlığımdan utandım! ..."

Yalnızlar sokağında bir kadın
Kimsesi yok bir başına
Saksıda açmamış çiçekler
Penceresi kırık, bir göz odada...
Gözlerinde umutsuzluk,
Yüreğinde sonsuz acılar,
Yüzü bitkin, gözleri dolu dolu..
Belli ki yalnız,
Belli ki hayatın sillesini yemiştir

Belli ki bir hayat kadını.
Yüzünde derin çizgiler,
Hayallerini yitirmiş
Hüzünlü bir yalnızlık şarkısı geliyor içerden...

"Hayallerimi bıraktım ona
Yalnızlığımdan utandım! ..."

Yalnızlar sokağında bir mezarlık
İki kişi mezar kazıyor, bir de imam.
Kimsesi olmayan yalnız birini gömüyorlar.
Ne umutları, ne sevgileri,
Ne hayalleri var artık...
Gitmiş bu dünyadan,
Dertlerini arkada bırakarak! ...
Şimdi uzun bir yolculukta,
Ebediyete kadar...

Yalnız geldik bu dünyaya,
Yalnız öleceğiz yine.
Oysa bizi bekleyen yepyeni umutlarımız var.
Düşündüm de o mezar başında...

"Yalnızlığımdan utandım,
Utandım yalnızlığımdan! ..."

Sema Zincir Kanmış

Yalnızlığını Bi Unutturabilsem

bi gün
elimde demet demet papatyalarla
gelsem sana
sevgimi getirsem
bembeyaz umutlarla...

dünyanın bütün güzelliklerini,
hasretimi getirsem bahar yağmurlarıyla...

meltem rüzgarlarıyla kokumu getirsem
alev alev yüreğimi sersem avuçlarına...

evrenin bütün yıldızlarını doldursam odana
yalnızlığını bi unutturabilsem sana!

Sema Zincir Kanmış

Yan Cebime Koydum Seni

İstemiyorum!

..... Diye dudağımdan,
..... Çıksa da kelimeler...

Bakma sen bana..

..... Yan cebime koydum seni

.....Ah! O yüreğim

Bir başka söyler.

Sema Zincir Kanmış

Yangınıdır Sarıldığım

Bildim ki; büyüyen, taşan,
Senin yokluğundadır yalnızlığım...

Bitanem, gülen yüzüm,
Bebeğim...
Bin yıl oldu gelmedin,
Yangınıdır sarıldığım!

Sema Zincir Kanmış

Yaş 53

şairin dediği gibi...
yolun yarısını çoktaaan geçmişiz!
yıllanmış şarap gibiyim
aksine yıllara inat!

hala masum yüzüm
bakışlarım çok anlamlı
İstanbul gibi gizemli
hiç yitirmedim sevgiyi..
hiç öldürmedim
içimdeki çocuğu.

arkama baktığımda
ne kadar kısa
ne kadar uzun
yol almışım ama..

yetmedi yine de bana
hani derler ya!
'şimdiki aklım olsa'...
ya da bi kez daha seçme hakkı sunulsa...

neler yapardım neler!

arkamda bırakacaklarım mı?
şiiirlerim, tablolarım
bilerek veya bilmeyerek
yaptığım iyilikler..

kötülükler mi?
gerçekten, kimseye kötülük
yapmamışım ki ben!

Sema Zincir Kanmış

Yaşamak Kolay Değil Elbet!

Hayat..

Ya hep, ya hiç değil,
Yaşamak kolay değildir elbet!

Sema Zincir Kanmış

Yenik Düşük Zamana

zaman mı
yenik düştü bize?
biz mi
yenildik
zamana...

ya da,
ya da...

zamansız
düşlere
dar vakitlerde
uyandık!

Sema Zincir Kanmış

Yokluğun Olduğu Yerde Sen Varsın

seni öylesine yakın gördüm ki kendime...
sende öyle şeyler bulmuştum ki kendimden
sadece dost elini uzatmanı istemiştin senden..

dostum benim, gerçek arkadaşım...

sen yokluğun olduğu yerde varsın
hiçliğin olduğu yerde...
yokluğun olduğu yerde sen varsın!

Sema Zincir Kanmış

Yokluğunu Yaşamak

seni tanıdıktan sonra bi daha
ağlamıyacağım diye söz vermişim bitanem!

ilk defa, bugün,
delicesine yaşlar süzüldü gözlerimden...
saklamaya çalıştım herkesten!

yokluğunu yaşamak çooook zor...
alışmaya çalışmak daha da beter!

Sema Zincir Kanmış

Yüreğim Sonsuz Boşluklarda Şimdi

seni...

buruk ama mutlulukla anımsadım bir an,
yalnızlık duygusu sardı heryanımı...

gittin

benim dünyaya asi, sana tutkun yüreğim
gözyaşlarımla bana isyan etti.

gittin! ...

sandım ki hayat bitti
sandım ki ebediyyen sönecek ruhum!

yüreğim sonsuz boşluklarda şimdi.

Sema Zincir Kanmış

Yüreğimde Kalan Acı Bir Sızı

Geç çıktın karşıma..
Tuzaklı zamanlarda... dar vakitlerdeydin gittin..
Bir gün seni deliler gibi arayacağımı
Hesaba katmadan hem de...
Hayat cömert davranmıyor ki bize
O hayat ki çoğu zaman ne zalimliklere gebe...
Aynı fırsatları bekleriz hep nedense..
Yeniden, yeniden...
Yüreğimize sunulsun diye!

Oysa acımasızdır zaman intikamını fazlasıyla ödetir
Hoşratça kullandığımız sevgilerimizin
Aşkların hazin hatırasıyla yalnız bırakılırsın,
Kimse kalmaz yanımızda bir gün..
Ya da olması gerekenler değildir yanımızda,
Tıpkı yüreğimde kalacak olan acı bir sızı gibi....

Sema Zincir Kanmış

Yüretimde Simsiyah Güller Açtı

bu akşam...
hüzünler girdi penceremden
yalnızlığımaya yalnızlık kattı...
geceydi hüzünleri getiren...

yüretimde simsiyah güller açtı!

Sema Zincir Kanmış

Yüreğimde SimsİYAH GÜLLer Açtı.....DENEME IV

/Seni tanıdıktan sonra bi daha ağlamıyacağım diye söz vermişim bitanem! ilk defa, bugün, delicesine yaşlar süzüldü gözlerimden... saklamaya çalıştım herkesten! Yokluğunu yaşamak çok zor... alışmaya çalışmak daha da beter! /

sığırcıkların ilk yaz sevincinden topladığı,
akşamı ılık bir yorgan gibi örten,
sabahı bir tül gibi aralayan yumuşak
ve sessiz gülüşünü, özledim seni çok özledim can yoldaşım...

...Geç çıktın karşıma.. Tuzaklı zamanlarda... dar vakitlerdeydin gittin.. Bir gün seni deliler gibi arayacağımı hesaba katmadan hem de... Yaşam gizini üfürmede yakın bir akraba gibiydi... Hayat hiç cömert davranmadı ki bize! ...

* Gittin! .Çook uzaklarda... bana gerçek kadar yakın, bir düş kadar uzaksın şimdi. Sadece yalnızlıklar devinir içimde, bir tutku olur yüreğimde, çığlık çığığa...tıpkı seninle sensizliği yaşamak gibi... ben seninle hüznü sevdim... hüznüm ve yalnızlığım dost oldular, sen nerdesin sevgili?

/Özledim seni, yüreğimde yaşattığın fırtınaları, çocuk kahkahalarını, seni hissetmeyi özledim!

Resimlerimize baktım da dün... evimizi... oturduğun koltuğu, yemek yediğimiz, kadeh tokuşturduğumuz, hep mutlu olduğumuz masamızı özledim...traş oluşunu, likörle içtiğimiz sade kahveyi, en sevdiğin yemekleri yapmayı, çocuk gözlerini, sımsıcak sarılışını, bana hayran hayran bakışını, seni sevmeyi özledim! Yüreğin titreyerek, 'Canım Karıcığım'.. diyen sesini, bakmaya kıyamadığım, doyamadığım gülen yüzünü, yüzüne yüzümü sürmeyi, sıcacık ellerini, o gülen gözlerini, varlığını özledim! /

*

....Artık seninle başlasam da güne, seninle bitirsem de geceyi, bilirim ki geri getiremem seni... İçimi acıtıyor sensizlik! ... Bir yanımda eksik şimdi, evimin neşesi, yaşam kaynağım...neden gelemiyorsun ki gittiğin yerden!

bitanem, meğer gidilen yol ne uzun...
beklenen tren ne geç gelirmiş....sensiz kalınca!

*

..Sahilde; bir kıyı kahvesinde, zeytin ağaçlarının gölgesinde.. eski, tahta bir masada iki sandalye çekip oturmuştuk seninle hatırlar mısın? O kıyı kahvesinde zamanı durdurmuştuk seninle...Ellerim ellerinde, göz göze... neler paylaşmıştık o küçücük zaman diliminde.. Dostluk, arkadaşlık, sevgi...özlem... hasretler... hayaller...

/Ellerimiz kenetlendiğinde o tahta masada yüreklerimiz bir sünger gibi çekmişti gözlerimizden söyleyemediklerimizi...Geçen yıl gittim de o kır kahvesine yokluğunda kahrettiğim! Göz yaşlarımı tutamadım, ağladım sensizliğe...Bir zaman diliminde seni kaybettiğime ağladım sessizce! /

*

Günler geçiyor artık sessiz ve derinden.. yaşamın da bir anlamı kalmadı sanki! ..

Ah! İlk kez aklımdan ölümüm geçiyor...Ben ki;dağları yerinden oynatan, hayatı bir sünger gibi içine çeken, yaşamı delicesine seven, gözlerinin içinde hayat böceğini

öldürmeyen...Ben ki "yaşamak güzeldir" diyen! .. Yitirdim galiba sevinçlerimi, yaşama arzumu, hayat böceğimi...Galiba bu dünyadaki misafirliğim de bitti.... İlk kez aklımdan ölümüm geçer şimdi! ..

/Bu akşam hüzünler girdi pencereden,
yalnızlığımı yalnızlık kattı... geceydi hüzünleri getiren...
yüreğimde simsiyah güller açtı! /

*

....Koskoca sekiz yıl oldu sen gideli... eşim, arkadaşım, can yoldaşım, hayatımın anlamı, nur içinde yat!

Yıldızlar yağsın üzerine.. sensiz, bir saka kuşuyum şimdi yağmurlarda ıslanan...
üşüyorum...
üşüyor
üşü..
ü.!

09 Ağus.2010

Sema Zincir Kanmış

Yüregimin Götürdüğü Yerdeyim

şirin, bembeyaz bir evdeyim...
bahçesinde güller, mandalinalar
canım kadar sevdiğim deniz
içime sindirdiğim iyot kokusu

şimdi;
yüregimin götürdüğü yerdeyim!

Sema Zincir Kanmış

Yüregimin Koordinatlarında Kesişiverdin

Bir deli yalnızlığımdan
Ayrılığa yazıklandım.
Aniden ritim duruverdi!
Sen,
Yüregimin koordinatlarında...
Kesişiverdin!

Sema Zincir Kanmış

Yüreğinde Bir Ritm Olsam

Bir ışık olsam gökyüzünden süzülen
Gönlüne dolsam...
Yıldızlar olsam gecelerde avuç avuç
Yağsam üstüne...

Bir sevgi olsam gözlerinin içiyle gülümseyen
Bir tebessüm olsam dudaklarından hiç eksilmeyen
Bir umut olsam, yüreğini doldursam..
Bir ateş olsam, yaksam bedenini kavursam
Hasretin olsam hiç dinmeyen,
Yüreğinde fırtınalar koparsam...
"Unutma beni " çiçeğin olsam saksında
sevgiyle baksan...

Bir hayat olsam avuçlarında,
Sevgiyle yeşersem....
Bir dua olsam, dudaklarından hiç düşürmesen...
Yüreğinde bir ritm olsam, gönlünü titretsem....
Bir masal olsam, düşlerine yerleşsem...
Saçlarında ak olsam, seninle yaşlansam...

Sevda bir bulut olup, seni daima
Sevgiyle sarsam....

Sema Zincir Kanmış

Zaman Acımasızca Şarkı Söylüyor

zaman...

acımasız ve arsızca
dikmiş gözlerini...
bir avcının
soğuk ve
kartal
bakışıyla
süzüyor beni
içimi deliyor
bir mermi
gibi...

zaman kolluyor
tenimi,
yüreğimi,
benliğimi..
uykularımda hep
yüzümü elliyor
her dokunuşunda
tenim değişiyor

ölümden soğuk
öpücüğüyle
ixsirini
işliyor
bütün yüreğime...
zaman
acımasızca ağlarını
örüyor iplikleriyle
ruhum değişiyor

zaman
avcının
acımasız yüreği gibi
vuruyor gençliğime
güzelliğime...
konduruyor
arsız öpücüğünü
her yerime
durduramıyor onu kimse
zaman
bir vampir gibi
kanımı emiyor!

zalim zaman..
pille çalışsaydın eğer
bilirdim sana yapacağımı
şarj etmezdim
çalışma,
hep aynı yerde kal diye!
beni hiç duymuyor,

zaman...
acımasızca
şarkı söylüyor!

Sema Zincir Kanmış

Zaman Hep Aynı Yerde Takılı Kalır

Sesler karışır karanlığa
Renkler karışır günün ilk ışıklarına
Haklı olmanın gururu karıştı
Gözyaşlarıma
Bilmem becerebiliyor muyum
Seni gerçekten anlamaya
Dondürmek isterdim zamanı
Elimde olsa!

Pusu kurmuş özlemler
Sesler, soluklar karışır karanlığa
Renkler karışır günün ilk ışıklarına
Sindirebilmek erdemdir yenilgiyi
Haklı olmanın gururu karıştı
Gözyaşlarıma...

Acı yumağına gömüp içimi
Uzaklaşmak istedim sensizliğe
Duvarlara çarpıp dağıldı yalnızlığım
Her şeyi yok saymak istedim
Yüreğim alevden
Gözlerim okyanustan
Tenimin sıcaklığı güneşten kavrulmakta...

Başedemediğimde aklımı kaçırmaktan korkmak
Vazgeçmek ya da tüm benliğimden
Hayalinden sessizce uzaklaşmak!

Sevmek ağır geliyor bazen insana
Küçücük yürek taşıyamıyor yalnızlığı...

Rüzgarın kanatlarına takıldım sonra
Esintisinde kımıldar gibiydi yelkenlerim
Yine bir yel esintisinde
Yine başka denizlerde
Kelimeleri buldum parçaladım
İçimde yaşadım tümceleri...

Yaşamak da yanılığın değil mi zaten?
Ne günler geçer, ne geceler yarım kalır
Zaman hep aynı yerde takılı kalır.

Sema Zincir Kanmış

Zamanın Ötesinde Bir Yerlerde

Şis bulutundan
İnen bir perde gibi
Ağır ağır
Durdurarak zamanı....
Sevdanın saz sema-i si titrer
Yorgun gönlümde
Adı kalır,
Knidos'daki ayak izlerinde..
Deler de geçer yürekleri...
Bir fırtınanın dingin sessizliğinde..
Zamanın ötesinde bir yerlerde!

Sema Zincir Kanmış

Zeynebim

soldu gülleri yine
biteviye kanayan yüreğinde...
ezik bir gül gibiydi çığlıkları da,
dikenleri gül eyledi Zeynebim.

bir büyük boşlukta bozuldu büyü,
alazlandı yüreği, büktü boynunu,
kimselere açamadı derdini...
acıları bal eyledi Zeynebim.

güz soldurdu, yel üfürdü, kış üşüdü,
bir türkü kadar ıraktı sevdaları
geçip-gitti hayatı güzellikler umarak,
bu hayata yenik düştü Zeynebim.

Sema Zincir Kanmış